Marele timp al timpurilor

Răscumpărarea lui Pathiel

Jakob Lorber

Sura: https://nouarevelatie.files.wordpress.com/2022/03/marele-timp-al-timpurilor.pdf

Prefață

Și El a zis: "*Fericiți sunt cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc*." (Luca11:28)

(12 mai 1848)

Astfel a vorbit și vorbește Duhul lui Dumnezeu prin duhul trezit al unui om către oamenii care sunt de o inimă și voință bună, printr-un cântec simplu, al cărui nume arată prea clar, cum a fost dat de fapt pentru acest timp. - *Prin urmare, nimeni să nu întârzie să-l dobândească, pentru că nu este opera unui om, ci a unui duh divin prin intermediul unui om. Dar acest duh divin a vorbit și vorbește astfel*:

Introducere (29 martie 1841)

Dar ar trebui să se numească această mare cântare "*Marele timp al timpurilor*", deoarece acest timp este un timp de răscumpărare; dar din acest motiv vă este dată această mare cântare, pentru ca fiecare, dacă se va găsi el însuși muncitor în ea ca și în chintesența iubirii Mele, să devină imediat părtaș la răscumpărare în el însuși, adică i se va da un rod nou și va trăi de acum înainte acest rod nou și în vecii vecilor. De aceea, nimeni nu ar trebui să schimbe nimic la această cântare, ci, întrucât i se va părea de neînțeles, el trebuie să intre în smerenia sa, astfel el va găsi rodul viu.

Dar așa cum se întâmplă cu un copac, când, exact acolo unde scoarța devine cea mai neuniformă, erupe un mugure fertilizat, așa se va întâmpla și aici. De aceea, bine este celui care nu se va poticni de unele neuniformități, căci va găsi în ele ceea ce nu a bănuit încă niciodată, adică va găsi rodul viu din timpul cel mare al timpurilor, sau partea liberă a mântuirii spre adevărata renaștere și de la ea spre viața veșnică; și se va revela lui că el nu va gusta moartea și va vedea veșnicia. Amin.

Marele timp al timpurilor

1.
Ce credeți voi popoare mărunte din zonele îndepărtate ale Pământului
și voi toate generațiile care sunteți ca să locuiți în stele,
ce credeți voi, pământuri, luni și voi toți marii sori,
și voi, de asemenea, care obișnuiți să tronați peste toți sorii
care dintre cele mai mari și numeroase fapte de iubire ale Divinității
se pot dezvălui ca fiind cele mai mari dintre toate în inima credincioasă?
– O, nu ghiciți infinitul, plin de lucrări,
deși nici cei mai mari îngeri nu-și dau seama de măreția lor!
Nici nu ghiciți numărul de atomi din toate spațiile,
și nici cât de mulți acolo în infinit ar dori să se alinieze.

2.
O, nu ghiciți asupra nenumăratelor miliarde de globuri în teacă,
în fiecare dintre ele fiind mânate miliarde de sori,
o, nu ghiciți asupra acelui număr de mari oștiri de duhe
– și nu vă lăsați prea ușor seduși nici măcar de mărețiile angelice,
deși acum un ochi de înger face haz de toate globurile,
căci geana cuprinde deja lucruri mai mari decât toate globurile lăudate!
O, nu vă gândiți câte vieți se înmulțesc într-o oră
în toate spațiile nesfârșite, da, în toate mările eterului.
– O, gândiți-vă că în toate acestea nu se va ghici
fiindcă cea mai mare dintre toate cele mai mari fapte este iubirea veșnică.

3.
Puteți să ghiciți înainte și înapoi, în sus și în jos precum fulgerul
și să vă încălziți imaginația în toată căldura soarelui
– și să faceți astfel de lucruri la nesfârșit în toată veșnicia,
din care nu veți păși neobservat mai aproape de urma adevărului;
ci mai degrabă vă veți îndepărta de el până la trilioane
și încă veți pierde, în acel moment când ați început să numărați.
De aceea, nu-l căutați niciodată în toate spațiile creației,
nu-l veți găsi, unde din iubirea cea mai mare tinde să germineze.
Dar degetul mic ținut pe ochi acoperă
deja mai mult, decât tu ai vrea să dezvolți în toată veșnicia.

4.
Și Eu sunt infinit chiar și în viața unui acarian
și încă mai mare în acele puncte care planează în spații,
din care lumina lor străfulgeră spre voi prin distanțe nemăsurate,
când întunericul nopții vă protejează blând de razele mai orbitoare.
Și ați vrea cu toții să însumați toate infiniturile cu neliniștitoare credință
și să încercați măreția Mea, precum în praf, așa și în sori;
după cum am mai spus, toate astea nu v-ar folosi la nimic
fie și să transpirați în miliarde de picături.
Există un singur lucru pe care ar trebui să-l observați cu toții cu credincioșie,
și anume: priviți-l pe Cel mai Mare în cele mai mici lucrări ale Sale!

5.
Ce crezi tu, explorator credincios în sălile de minuni ale Dumnezeirii,

care minune este de fapt cea mai mare dintre toate?
– Tu spui: Lumina este probabil cea mai mare pe care o poate vedea un ochi,
căci fără lumină ar fi o nebunie să construiești o lume!
Răspunsul tău, exploratorule, nu a fost deloc atât de rău,
căci numai în lumină tinde Cel Mare să judece toate lucrările.
Dar dacă ai dori să lauzi lumina ca fiind cea mai mare dintre minuni,
și să dovedești astfel loialitatea ta față de efect mai degrabă decât față de cauză,
nu ar fi ca și cum cineva ar vrea să spună cu sinceritate:
Ziua este mai mare decât noaptea, făcută să poarte lumina.

6.
Oh, cu adevărat! nu lumina este cea care, dintre toate faptele
ca cea mai mare dintre toate minunile ar putea fi luată în considerare
în măreția Mea; căci dacă cea mai mare dintre faptele Mele s-ar găsi în lumină,
astfel încât să-ți dezlege cel mai încurcat nod,
așa ar fi și cea mai mică scânteie care se trage din lumină
ca și lumină egală cu marea lumină care se revarsă pretutindeni peste sori,
lumi și în toate spațiile libere,
în care doar la sorii noi germinează semințele mari
O, vezi tu exploratorule credincios cât de rău te-ai prins!
De aceea, ar trebui să-ți îndrepți dorința spre altceva.

7.
Ce crezi tu, cercetaș de încredere, scormonind în orbitele stelelor,
ce ți se pare cel mai mare, la care stelele tale te îndeamnă?
– Tu spui: spațiul este acela, în care se măsoară toate mărimile,
în care, la sfârșit, totuși cea mai mare dintre mărimi este uitată.
Nici măcar tu, îți spun, nu ai lucrul lămurit,
pentru că în spațiu într-adevăr sunt săvârșite de Mine cele mai mari fapte;
da, fără spațiu, nimeni nu ar vrea să creeze nici măcar un acarian,
nici măcar să obțină cel mai mic atom dintr-un loc.
Dar dacă mărturisești că spațiul este cel mai mare dintre toate,
cu ce nume vei înnobila atunci veșnicia?

8.
O, vezi, cât de grosolan te-ai înșelat din nou față de Mine,
- nu de Mine, nu de alții, ascultă! - te-ai mințit doar pe tine însuți!
Căci dacă spațiul ar fi cel mai mare lucru, așa cum greșit crezi tu,
o, iată, toți îngerii ar deplânge o asemenea măreție!
Ei ar spune: acolo unde două măreții egale se întrec una pe alta,
cum poate fi una supusă celeilalte?
– Căci acolo unde se spune că măreția faptelor este cea mai mare,
spațiul, timpul și lumina nu se concep într-adevăr prea mult;
căci viața duhului este deja așezată în afara spațiului și a timpului,
cum atunci spațiul cucerit îți va da condiția? –

9.
Ce ai vrea atunci, clarvăzător luminos, să-mi cânți ca fiind cel mai mare
și astfel să-ți câștigi înțelepciunea ca premiu al întrebărilor înalte?
Dar ia aminte, că nu poți numi decât un singur lucru din cămara ta,
căci nimeni nu poate mărturisi două ca fiind o singură măreție!
– Tu spui: Este cu siguranță INFINITUL!

- Eu sunt mulțumit, căci ceva mai mare gura ta nu dorește să numească în spațiul de aici.
Și este adevărat, infinitul cântărește mărețiile atât în timp, cât și în spațiu,
și totul se măsoară în funcție de el.
Dar un singur lucru am fi uitat curând, clarvăzătorul Meu:
După ce se măsoară fertilitatea infuzorilor?!

10.

Este infinitul exprimat aici doar în timp și spațiu?
Care este soarta fiecărei diviziuni după aceea?
Și dacă ți se dă mână liberă să găsești infinitul în diviziunea unui fir de praf
și vezi că așa ceva este specific celor mai joase forme,
cum ai vrea oare să fie menționat că aceasta nu rezolvă întrebarea,
în care Eu port iubire pentru tine și toți copiii!
– Și dacă infinitul ar fi cel mai mare lucru pe care Mi l-ai putea numi,
o, vezi, ce M-ar despărți pe Mine, ca și pe tine, de praful liber?
Și dacă un lucru atât de mic și mai mic decât un punct ți-ar străluci,
„*infinitul este înăuntru*”, crede, altfel îți vei deplânge eroarea!

11.

O, vedeți, ce nenumărate lucruri sunt specifice în același grad,
cum poate fi arătată măreția Mea în astfel de lucruri,
unde unul nu are nici un atom în beneficiu față de celălalt
cum ai presupune în acestea cea mai mare dintre faptele Mele?!
Este atunci vreo diferență între o lume și un acarian?
O, spuneți-Mi într-o singură silabă un nesfârșit mai mult din amândouă!
Și dacă astfel nu poți cu ușurință să aduci acest lucru la îndeplinire,
Eu zic, nu vei pătrunde cu ușurință la soluția întrebării Mele.
Căci, cu adevărat, cel mai mare nu este îngropat în infinit,
de aceea va trebui deja să te ospătezi cu altceva. –

12.

Iar tu, dragul Meu preot, aflat pe treptele vieții,
chemat să înveți înțelepciunea tuturor oamenilor de la catedră,
ce ai vrea ca în învățătura ta să înțelegi de la Mine ca fiind cel mai mare
și apoi să vestești cu credință acest lucru creaturii pe toate drumurile?
Dar ia, îți spun, împreună cu toată credincioșia ta,
și nu-Mi numi pe cel dintâi la fel de rău ca și următorul nume;
căci iată, preotul Meu, poți și trebuie să-mi vestești lucruri mai adânci
decât toate cele dintâi. Rușine să-ți fie ție, dacă nu poți să absolvi aceasta,
acolo unde ai putea să Mă preamărești la popor ca pe cel mai mare.
Acum spune deci ceea ce ți se pare înțelept, fără să forțezi nimic! –

13.

Ei bine, am auzit veștile credincioase ale gurii tale.
Tu ai meditat într-adevăr cu credincioșie la RANA INIMII MELE;
Eu sunt mulțumit, chiar dacă nu ai nimerit pe cel mai mare,
tu poți totuși spera la lucruri mai mari în răspunsul tău.
Dar vezi, în rana Mea laterală nu prea are fundament,
ca o faptă a Mea să fie într-adevăr departe de gura ta.
Cum s-ar putea lăuda un om ucis cu rănile sale?
O, o astfel de slavă s-ar putea răsuci în inimă ca un vierme;
dacă unul dintre ostași a străpuns inima Mea credincioasă,

o, spune, am făcut Eu astfel, am vărsat Eu sângele Meu? –

14.
O iată, dragul Meu preot, poți să-Mi presupui un astfel de lucru,
ca fiind cea mai mare dintre toate faptele,
pe care un aghiotant ar putea să o înceapă,
și apoi chiar să mărturisească despre Mine în toate zonele Pământului
și să spună că cei cu o astfel de credință vor locui cu Mine?
– Oare aceasta este fapta cuiva,
atunci când cineva este spânzurat pe spânzurătoare?
O, cu adevărat, iată, după gloria unor astfel de fapte nimeni nu va fi gelos;
atunci cum poți să proclami astfel de lucruri despre Mine
și să le absolvi ca fiind cele mai mari fapte ale Divinității?!
– Nu știi care este diferența dintre faptă și suferința amară?
Mai bine taci, nu poți decide astfel de lucruri. –

15.
Dar pentru că te-ai apropiat mai mult decât ceilalți de urmă,
nu vei fi lipsit de descurajare ca și ceilalți;
Îți voi arăta atunci ce te ține încă captiv în eroare,
dar aceasta nu trebuie sa te sperie în fața marii Mele credincioșii!
Ai ales singur doar mijloacele în locul scopului
și ai pierdut pentru o vreme cea mai mare faptă;
acum gândește-te astfel la scop și lasă mijloacele să se scurgă
și atunci vei experimenta în curând, cum Mă îngrijesc să botez cu Duh.
Și când tu însuți vei fi botezat cu Duhul Meu Sfânt,
atunci vei vedea curând măreția Iubirii pe Pământ!

16.
Tu pios resemnat, privește aici, premiul este în fața ochilor tăi!
Spune-Mi și Mie ceva, care poate fi potrivit pentru măreția Mea;
ce este din plinătatea faptelor Mele care ți se pare mai ales ție,
în fața căreia cea mai mare faptă măreață se scufundă pur și simplu în neant?
Căci iată, tu ai ghicit bine, de vreme ce de la tine nu pretind,
ca și de la primii înțelepți; vorbește și nu te teme de aceasta,
dacă Mă vei găsi drept, dacă nu vei găsi cel mai bun răspuns.
Cu adevărat, dacă așa, dacă așa se va afla mântuirea ta în vestirea ta,
îți spun, nu vei pierde niciodată pentru aceasta
și poate că nu te vei înșela în răspunsul tău.

17.
Destul de bine, piosul Meu resemnat, răspunsul este neobișnuit!
Cu adevărat, el se află mai mare în silaba ta decât în toate mărețiile
închipuite, pronunțate de înțelepții de mai înainte,
deși ei își trăgeau cuvintele din cercuri nesfârșite;
căci dacă și crucea este văzută pentru ea însăși doar ca un lucru mic,
totuși, pe aceeași se pot construi lucruri mari.
De aceea, pe ea s-au și realizat fapte mari,
prin care atâția bolnavi și-au putut vindeca bolile!
– Și astfel s-a săvârșit cu adevărat și cea mai mare faptă pe ea,
dar această faptă nu este niciodată cântărită numai de cruce. –

18.
Căci dacă răstignirea ar fi cea mai mare dintre toate faptele Mele,
atunci ar fi trebuit să Mă trădez atât de vinovat de sinucidere,
ar fi trebuit să săvârșesc o lucrare atât de cumplită asupra Mea!
– O, cu adevărat, așa ceva nu Mi-ar fi îndulcit prea mult gloria.
Dar dacă cineva a fost condamnat la moarte
și apoi răstignit de hoardele de slugi ticăloase ale evreilor
– o, spune a săvârșit atunci și el o faptă măreață
atunci când călăul l-a târât la spânzurătoarea amară?
O, vezi, cât de greșit ai socotit și tu cea mai mare faptă de la Mine!
Dar ai răbdare puțin, în curând vei explora adevărul din tine. –

19.
Iar tu, călător tăcut pe căile harului Meu,
care crezi tu că este într-adevăr cea mai mare faptă din sertarul faptele Mele?
Prin lumina harului tău nu-ți va fi într-adevăr atât de greu,
să anunți oamenilor de pe Pământ cea mai mare faptă a Mea,
căci oricine, ca tine, poate să se bucure pe bună dreptate în harul Meu,
care cu siguranță nu va regreta niciodată judecata dreaptă.
– De ce eziți, tu milostiv călător al căilor Mele,
nu este mai bine dacă Eu nu prețuiesc în tine decât adevărul pur?
Dă deci ceea ce ai găsit pe căile Mele
– cea mai mare faptă, îți spun, aici, chiar luminos să Mă anunți!

20.
Uite, Eu știam deja aceasta, tu nu vei rata nici pe departe ținta,
de ce ar trebui tu, umplut cu lumină, să-Mi ascunzi un astfel de lucru?
Negreșit și adevărat, ai nimerit în plin
– în MÂNTUIRE poți spera la cel mai mare lucru;
dar întreabă-te, ce este, ceea ce poți numi "*mântuire*"?
Nimic altceva decât răstignirea, pe care o cunosc toți credincioșii.
Dar dacă și tu, ca și ceilalți, găsești în ea ca cea mai mare faptă și, în felul
acesta, îmi vestești cu credință cea mai mare eroare,
cu adevărat nu pot cere mai mult pe acest Pământ,
nu voi purta nici măcar crucea cea grea pentru tine!

21.
O, vezi, tu, călător înzestrat cu lumină pe calea mântuirii,
cum poți să consideri atât de rău fapta Mea cea mai mare?
Așa ar fi, deci, precum ai pronunțat în mod fals înaintea Mea,
o, vezi, ucenicii Mei au îndurat la fel
– și ar fi o mare diferență între Mine și ei?
Cu siguranță, în felul acesta nu aș câștiga prea multă faimă!
De aceea, călătorul Meu înzestrat cu lumină, poți să te sfătuiești mai bine
căci ceea ce spui nu este cu adevărat una dintre acele fapte,
din care ar fi trebuit să mi-o vestești cu credință ca pe cea mai mare
și astfel să-ți unești lumina harului viu la aceasta.

22.
Ce părere ai atunci, plin de iubire pentru Mine în inima ta credincioasă,
când tu ai încercat de multe ori durerile iubirii,
ca fiind cel mai mare lucru pe care l-am făcut cu credință pentru tine

și am ridicat astfel ancora morții la viață?
– O, nu te sfii să spui ceea ce ai găsit cel mai bun,
nu trebuie să te temi de nimic, căci ești învăluit în iubirea Mea!
– Și chiar dacă nu-Mi dovedești pe deplin cea mai mare faptă,
totuși vei cina la masa copiilor Mei;
prin urmare, încearcă doar cu încredere să proclami ceva,
căci Eu te voi convinge mai întâi de eroarea ta.

23.

Acum iată, cu adevărat, dintre toate ai ghicit cel mai bine,
deși nici măcar tu nu ai putut ghici cu adevărat cea mai mare faptă:
În IUBIREA Mea este cea mai mare faptă dintre toate bine ascunsă,
căci asemeni se anunță în tine ceea ce este nou dimineața proaspăt la trezire,
dar privește în înțelepciunea Mea cele mai strălucitoare raze de lumină sfântă,
cum Iubirea doar obișnuiește să se zugrăvească pe sine ca motiv de fapte sfinte
– și cu adevărat, doar prea curând, prea ușor și clar vei pricepe,
cât de aproape judecata ta, dragă, poate să atingă cel mai pur adevăr!
Dar nu trebuie să alegi Iubirea însăși ca o faptă,
ci trebuie să te căsătorești cu ea ca cel mai pur motiv al faptelor!

24.

Și dacă ai făcut acest lucru conform sfatului Meu,
atunci vezi, ai atins deja pe deplin adevăratul motiv.
O, iubite credincios, nu ezita să te încrezi în sfatul Meu,
căci în curând vei vedea în tine destul de nobil cea mai mare faptă
– și gândește-te că, prin sârguința tuturor faptelor tale de iubire,
cea mai mare faptă a iubirii se va destăinui în curând de la sine.
Căci ceea ce este ascuns dincolo de adâncurile înțelepților acestei lumi
este arătat copilului în fiecare dimineață proaspăt trezită;
de aceea trebuie să fii și tu atent la dimineața care ți-a răsărit,
într-adevăr, în ea prin liniște vei găsi satisfacție pentru orice dorință. –

25.

Și tu, micul Meu popor, pe acest Pământ magic și întunecat!
Ce crezi tu, în necazul și marea ta durere,
ce aș putea să-ți arăt ca cea mai mare faptă la Mine?
Atunci ascultă! Cuvântul poporului trebuie să încline în mod divin spre adevăr!
Și dacă indivizii nu ar ști să-mi vestească cu credință astfel de lucruri,
toți ar trebui, într-adevăr, să găsească cu credință adevărul!
– Dar iată, poporul ezită, nu poate ghici fapta Mea;
cine o va ghici, dacă poporul va rămâne mut din cauza ei?
– Una aceasta, alta aceea, ce sunt deci aceste daruri?
Văd deja, adevărul nu este îngropat în popor! –

26.

Văd deja, că într-adevăr nu se va găsi la tot poporul,
de aceea voi conecta acum *Pământul* la soluție!
Spune, deci, temniță sumbră, spune, mormânt al tuturor morților,
ce a văzut ochiul mării tale largi și mesagerii ei umezi,
și ce ai auzit în urechile tale deschise,
care nu de puține ori perforau adânc și departe în mormintele tale?
– O, tu, tună din golfurile tale de foc supradimensionate!

– Dacă nu cumva, tremurând, să-Mi scrutezi cea mai mare dintre fapte Mele?
Fiindcă toți oaspeții tăi ar trebui să tremure la asta,
de vreme ce nu vor vrea să-Mi dea un răspuns la întrebare! –

27.
Și tu, în toate mările, golfurile de foc, crăpăturile tale,
ești tăcut ca un șoarece pe binecunoscutele terenuri ale dușmanului său;
tu, purtător leneș al unei miriade de cele mai înalte abjecții
tu, de asemenea, ca martor să nu poți să desfaci ghemul iubirii Mele?!
– Așa că, atunci, mergi mulțumit pe căile tale întunecate,
cât de repede poți, departe de vederea și lumina Mea de acum înainte!
Căci dacă ochii tăi largi și urechile tale adesea nu pot descoperi
ceea ce obișnuiește să se învârtă mereu ca cea mai mare dintre faptele Mele,
atunci tu însuți Pământule vei fi trecut în tot păcatul
și îți va fi greu să spui: *A răsărit o nouă lumină pentru mine!* –

28.
Plângi - mamă palidă a păcatului - peste râvna Mea!
O, plânge numai, dar devin-o fragedă și matură în formularea ta,
ca să-Mi dai mărturie atunci, când îți cer așa ceva,
fără să te holbezi surd în aspect sfidător pe zonele cercului tău!
Căci dacă nu știi să vorbești despre faptele Mele mari aici,
mărturisește noaptea în tine și vezi, voi fi mulțumit de aceasta!
– Dar Mă lași în tăcere să aștept suficient de mult timp un răspuns,
de aceea vreau să las să-ți înțepenească cât mai repede ochii tăi agitați;
și dacă tot nu vrei de acum înainte să-Mi inventezi un răspuns,
atunci poți să-Mi absolvi cu credință prostia ta! –

29.
Din moment ce praful, care se numește „*Pământ*” nu M-a înțeles pe bună dreptate,
Mă întorc la tine, tu Soare dezlegat din legăturile tale;
- tu, mare torță de lumină care inundă lumile, poți să-mi spui:
cea mai mare faptă a Mea în ce zile a fost săvârșită?
Căci dacă tu ești ziua-mamă a multor pământuri din cercuri,
Îmi vei dovedi cu ușurință cea mai mare dintre zile!
Căci atunci când am umblat la tine cu credincioșie să vestesc Pământului
și ca om am purtat cu credință fiecare plângere,
atunci tu ai fost martor la toate faptele Mele mărețe,
chiar și moartea Mea tu ai plâns-o și și poți să-ți amintești ziua. –

30.
Privește acum, tu, înțelept pământean înțepenit, la Soarele Meu
și trage cu urechea la marea coroană a zilelor Pământului înzestrată cu lumină,
cum începe să-și conducă lumina sa din toate cele zece gâtlejuri largi
ale degetelor de la picioarele pământului pentru a-Mi vesti astfel,
chiar dacă nu măreția faptelor, totuși acel timp al timpurilor,
în care – ascultă! – toți morții i-a eliberat la viață.
– De asemenea învață respectul, tu praf în neant! – din adâncurile luminii
să-Mi vorbești din umilință, nu din mândrie;
căci atunci când marea Mamă a copiilor mai buni se cutremură în fața Mea,
ce este atunci, cu tine, tu nimic animat în mândria ta? –

31.
Ascultă acum! El vorbește în tonuri frumoase măsurate cu respect,
întinzându-se precum un cântec unui glob de sferă la urechea Mea!
Ascultă cuvintele mari care răsună din adâncuri îndepărtate,
ascultă cum marile lumi gânguresc ca niște bebeluși;
- căci acești micuți animați știu, Cine cere fapte;
numai voi, care sunteți copiii Mei, ați putut să rămâneți fără vlagă
sub conducerea Mea!
– Soarele spune: "*O, mare Dumnezeu și Creator extrem de Sfânt!*
O, nu cere de la mine în grabă marele răspuns;
cu siguranță, Doamne întrebarea îi va lovi chiar și pe cei mai mari îngeri
– la fel ca mine, țărâna; ei se vor plânge de orbirea lor!" –

32.
"O Doamne! M-am uitat prin ochii mei largi ca niște flăcări,
Te-am văzut pe Tine, Creatorul Meu, supt la sânul Pământului;
lumina mea, s-a refugiat temător într-adevăr în poala mea largă de la măreața
splendoare pământească, precum un prunc trebuia să o ademenesc,
- nu știam ce interpretare înaltă ar trebui să aibă aceasta,
de ce lumina mea cu frică începe să se îngroape în mine?
– O, Doamne, am fost cuprins de mare frică,
când până și pământurile au ieșit din cursurile lor!
– la acel moment nu exista nici un punct fără cutremure pe suprafața mea largă,
da, chiar și în craterele mele vechi viața nouă a tresărit! –

33.
"O Doamne, când eram praf în fața ta, aproape de deznodământul meu,
și vedeam cu teamă în fața mea căderea mea în neant,
atunci un înger plin de neobosită bucurie a venit zburând repede la mine
și m-a scos pe mine, sărmana țărână, din frica morții,
zicând: *O, nu te teme de nimic, tu Soare credincios!*
Căci, vezi, ceea ce face să tremure vechile tale cratere este beatitudinea,
chiar o beatitudine supradimensionată! Nu numai Pământul – toate stelele,
o lumină puternică a răsărit dintr-o sfântă depărtare,
- o, vezi, marele Dumnezeu, Creatorul tău, a ales Pământul,
și s-a născut acolo dintr-o femeie ca un copil slab! –

34.
"O Doamne, iartă-mă că un asemenea har al Pământului am auzit,
că atunci aș fi venit din invidie pioasă în dispută;
căci, mă gândeam: în spațiile mele largi pline de lumină
ar dori să răsară mai vrednic un asemenea rod sfânt!
– Dar, zise marele înger, plin de bucurie, cu dulceață:
Cu adevărat, tu, Soare credincios, te cerți și nu cunoști scara
pe care obișnuiește să meargă iubirea marelui nostru Dumnezeu,
fără să iei în seamă cum se învârt astfel de sori;
căci atunci când Domnul vrea să săvârșească cea mai mare dintre toate faptele,
cu adevărat nu are nevoie să fugă la tine, tu Soare invidios! –

35.
"Când am auzit aceasta din gura unui înger,
m-am bucurat nespus de o veste sfântă atât de mare

și toată lumina mea a părăsit repede locurile de refugiu,
s-a revărsat din toate părțile în valuri mari cât Pământul
și a strălucit până la Pământul cel mic, ca nou procreat,
și am ascultat cu bucurie înfricoșată cuvântul, noua devenire,
– cu cea mai mare atenție, adânc și cu bucurie.
– Dar privește și ai milă de mine săracul! Din binecuvântarea, care a ieșit
atunci extrem de mare de pe Pământ,
am putut primi din aceasta cauză doar cele mai mici pentru vederea ochiului.

36.

"De aceea, Dumnezeule mare, nu pretinde Soarelui Tău,
ceea ce îngerii nu înțeleg nici în cea mai mare desfătare a lor;
cum aș putea și cum aș dori eu să vestesc pe deplin fapta Ta cea mai mare,
de vreme ce nu aș găsi niciodată o soluție pentru cea mai mică faptă a Ta?!
– O, vezi, deși pe strălucitele mele pășuni întinse
armate întregi pământești ar putea să ventileze spațiul fericite
și să locuiască adesea cu miile în izvoarele mele eterice,
și dacă lumina mea poate lumina din belșug chiar și cele mai îndepărtate adâncuri;
dar ceea ce spațiile nesfârșite și îngerii nu pricep,
o, Doamne, nu vei lăsa cu har să se vestească de la praful fără valoare!"

37.

O, Soare! cu adevărat tu nu ești cel mai mic dintre sori,
căci iată, sânul la care am aspirat cândva să locuiesc
Acesta te-a ales cu bucurie dintre trilioane,
ca să te aștepte acolo în duhul celor care abia sunt născuți! –
Căci așa cum tu îi conduci pe ai tăi ca un paznic tăcut
și chiar te pierzi în mormintele lor cu lumina ta,
o, vezi, la fel, pe solul tău plin de haruri, un alt soare încă se îngrijește, plin de prunci!
– Dacă ai strălucit cu credincioșie pentru pruncul Pământ în vremuri,
probabil că și pruncul îți va pregăti de asemenea o soartă glorioasă! –

38.

O, auziți și vedeți, voi larve omenești suprapopulate și însuflețite,
micul Soare viu, Mă laudă cu harpe îngerești! /
Dar voi, copii treziți, martori constanți ai iubirii Mele,
nu puteți fura decât în locașul sfânt ca niște hoți leneși!
– voi știți cât de bun este Sfântul Părinte cu cei credincioși ai Săi;
știți că în Inima Lui nu se aude niciodată plânsul copiilor!
O, robi împietriți ai Satanei! Ce vă împinge să plecați?
De ce nu vă întoarceți la steagurile Mele de iubire?
O, vedeți ce repede se devorează vremurile, nu mai vin!
– Voi, cei neprietenoși ai lumii și ai timpului, ascultați! Timpul a ajuns la voi!

39.

Atunci, pe cine ar trebui să întreb despre măreția Mea, cuvântul Meu iubitor,
unde ar trebui să trimit marele premiu al soluției?
– Atunci pe cine ar trebui să mai întrebe încă dragostea și să caute soluția?
În acele torturi de lumină și foc departe de ochii voștri?
– Într-adevăr, dacă martorii apropiați nu pot dovedi astfel de lucruri,
atunci de unde ar trebui mai întâi să nutrească soluția fidelă îndepărtată?
Dar de dragul măreției Mele voi mai întreba sorii mijlocii,

în măreția și în zilele lor mari
probabil nu le va fi prea greu să puncteze cea mai mare faptă a marelui Creator
și pe terenurile lor de flăcări cele mai îndepărtate nu vor ascunde nimic. –

40.
Deci ascultă, tu, mare focar de foc, tu străvechi soare mijlociu,
tu care strălucești în canini ca o coroană a soarelui tău scânteietor;
ce ai tu atunci cu razele tale aruncate larg la nesfârșit de la Mine,
care-ți par de cele mai multe ori, întrezărite în toate ale tale?
– Căci vezi, la trilioane de sori, toate lunile, pământurile, cometele
anexate la milioane, te înconjoară,
încât fiecare ar putea domni ca un tot în sfera sa,
de vreme ce din fiecare se desfășoară nenumărate opere cu totul nobile;
de aceea în toate aceste opere nesfârșit de multe
probabil că vei observa și cea mai mare dintre toate acestea! –

41.
O, nu te grăbi, Creatorul tău cunoaște terenul vast;
pe focarele tale de foc largi de un trilion de mile,
pe pășunile tale spațioase de flăcări de un trilion de mile,
precum și aerul tău eteric larg de mii de sori
marele răspuns nu poate fi găsit împreună atât de repede,
totuși nu Mi-l vei vesti prea târziu!
– Dacă vrei să găsești mai repede marele răspuns
atunci nu trebuie să imiți numeroșii sori, copiii tăi;
în schimb, pătrunde în centrul duhului tău de foc,
de acolo vei aduce în curând și repede răspunsul corect. –

42.
O auziți, voi popoare rigide, un tunet adânc rostogolindu-se la distanță,
acolo vedeți, în marea de foc prin valuri de eter răsună,
cât de repede s-a trezit cu credință marele Soare-Mamă;
- trilioane de kilometri depărtare îl aduce deja în secunde,
pe care toate popoarele acestui Pământ atât de mult timp nu au vrut să-l găsească,
totuși au preferat leneșe și letargice să facă mofturi pentru dragostea Mea!
– Dar ascultați acum marele răspuns ce suflă la voi
de pe acele îndepărtate înălțimi tăcute, pline de lumină și mângâiere;
și chiar dacă fidel perfecțiunea nu se va anunța în sine,
ea vă va lega totuși chiar atât de jalnic gura voastră mândră! –

43.
Și acum, să auzim ce lucruri Mari ai găsit,
și ce ai născut din toate adâncurile tale nemăsurate?
Dar ține minte, să nu-Mi vestești pe tonuri prea blânde,
căci vezi, pe acest praf de Pământ sunt păcate foarte grele;
de aceea folosește doar vocea puternică a lumii Soarelui
și cu această ocazie anunță și tu ceva din mânia Mea!
Chiar și incendii, suficient de mari ca să aprindă Pământul,
poți lega de asemenea potrivit la cuvintele tale mari și puternice;
căci Eu oricum trebuie să aduc un foc orbilor Mei,
așa că fă în avans și dă, după care morții se luptă! –

44.
"Dumnezeule mare și Creator, ce har am găsit!
– Tu mi-ai legat cu cuvântul Tău câmpul larg de flăcări,
și o întrebare mi-a dat Tu Sfântule pentru soluție!
Ce sunt eu atunci în fața Ta, că vrei să mă reînvii atât de mare?
– O, vezi, ce să fac eu praf mărunt în fața Ta Infinitule,
și să ațâț scânteile mele chiar și la cuvântul zadarnic în fața Ta?
– O, Milostivule, ai milă de mine, biet praf de soare
și nu-mi pune nimic în fața Ta, sub șurubul Atotputerniciei Tale.
Într-adevăr, m-am găsit prea mic și fără valoare în fața Ta;
căci o astfel de hrană, de fapt, nu este cuvenită nici pentru câini!" –

45.
Ascultă tu, bătrână și credincioasă mamă a Soarelui,
chiar și câinilor credincioși li se dă deseori hrană hrănitoare,
de aceea, când Domnul tău ți-a dovedit marele har
și te-a predestinat să interpretezi faptele Sale mărețe,
tu ar trebui fără nici o scuză, la fel și fără nici o ezitare
de îndată ce Eu voi dori, să o îndrepți spre Pământul întunecat!
Căci Eu, Domnul tău, cunosc oricum goliciunile tale de foc,
și am măsurat întrebarea exact după puterea ta;
așa că fă cu încredere și acționează conform voinței sfinte a Creatorului,
și ca de fiecare dată și de data aceasta împlinește porunca Mea! –

46.
"Fie, Tu Puternicule, cine se poate împotrivi cuvântului Tău!?
– de vreme ce toți îngerii tremură la cea mai mică suflare a Ta.
Voi urma deci acum cu credință cuvântul Tău
și, pe cât voi putea, voi media eroarea Pământului.
Dar dacă, ca un soare mijlociu, voi călăuzi cuvinte Pământului,
care răvășesc doar din măreția mea puternică dobândită
– cu adevărat, o, marele Dumnezeu, nu vanitatea este cea care mi-o va provoca,
ci doar pentru că din voia Ta, voi jubila în fața Pământului Tău,
pentru ca apoi, prin marele meu zel pentru foc,
doresc să devină o locuință mai matură pentru marii Tăi copii. –

47.
"Tu știi, Doamne! din acele timpuri străvechi,
când prizonierii severi încă se luptau pentru libertatea vieții;
când Tu lăsai să curgă din iubirea Ta marea Ta compasiune,
din care noi încă mai salutăm în acest timp pe toți copiii noștri
și încă le mai dăm hrană pentru mulți Eoni,
pe care am primit-o atunci din viața sfântă a compasiunii,
care curgea neînțeles din inima Ta părintească!
– La scurt timp după acel moment am fost împins de puterea Ta,
când nenumărate scântei mici au pâlpâit peste ținuturile mele de flăcări
și sunt încă ca un prunc dulce care privesc în jurul meu! –

48.
"Știu bine că eu și tot neamul meu
Avem Mame și mai mari în tărâmurile adânci;
dar aici nu spun atât de mult, decât din ceea ce a fost scos din mine

și numai atât doresc să servesc pentru micul praf de *Pământ*!
O, Doamne! Tu știi și cunoști nisipul de pe țărmurile mele de lumină,
cine l-ar număra, cine i-ar însuma cantitatea sa în triade?
Dar trebuie să păstoresc cu grijă să nu-mi cadă nici măcar unul
și prin aceasta să strivească ușor un soare fiică în universuri.
Cât de înalt, prin urmare, dorește să ajungă să stea Pământul pe solul meu?
– Nu știu; nu l-am văzut și nu l-am perceput niciodată!

49.

"O Doamne! aș vrea să știu - măreția acestui Pământ al Tău,
înainte chiar să-l zdrobesc după cuvântul Tău;
căci, dacă aș vrea să-i trimit o țărână incandescentă,
o, spune, nu ar fi prea grea, prea rapidă ca să distrugă bietul Pământ?
– Dar, Doamne, văd deșertăciunea extraordinară a întrebărilor mele vanitoase
– țărâna, pe care mâinile Tale părintești o protejează,
nu va fi atât de mică; de aceea mă voi hotărî curând
și voi trage un punct luminos de la solul meu spre el.
Și dacă punctul este prea mare și mai bine spus prea greu pentru a-l atinge:
Mâna care îl poartă va conduce deja la îndreptarea a toate astea. –

50.

"Ascultă, deci, tu atomul unei lumi, tu Pământ inutil,
tu neant grozav, hrănindu-te printre turmele copiilor Mei;
ce ești tu, așadar, înaintea Mea, tu praful țărânii copiilor Mei,
tu sol josnic, care nu porți decât păcătoși cel mai profund căzuți?
O, spune, este adevărat că ai purtat pe Cel Preaînalt,
tu neant vanitos, ascultă; - nu te lăsa întrebat despre aceasta de două ori!
Cum este posibil ca Cel Preaînalt, să te salveze,
a putut să-și rupă lanțurile Sale veșnic puternice?
– să te caute pe tine, care niciodată și nicăieri n-ai fost ceva
și mai mult chiar să te extragă pentru cea mai mare faptă! – ? –

51.

"La această întrebare, cuvinte risipite, Pământul de păcat se agită?
– Și chiar dacă răspunsul ar veni, cu siguranță nu l-aș simți;
de aceea aș prefera să vestesc trosnind prin toate spațiile
– și chiar dacă răspunsul meu va putea aprinde tot praful lumii,
mă va tulbura puțin; dacă aș putea să-i aduc Domnului,
ceea ce-i place, dacă aș putea să-i aduc cea mai mare faptă a Lui;
aș întreba foarte puțin despre toți atomii Pământului
și aș vrea ca măreția lor să depășească chiar și punctele mele.
Dacă oricum nu există nimic în măreția bolovanilor
– de ce ar trebui să mai am milă de praf ? –

52.

"Așa să fie! – Ascultați voi sori în spațiile largi,
da, ascultați voi, copiii Mei, ascultați aceasta în lăstarii luminii voastre! /
Cel Preaînalt, cel Infinit, Dumnezeu!
– Care este sfânt, sfânt, sfânt, - marele și puternicul Dumnezeu,
în fața căruia cei mai puternici îngeri se roagă pios tremurând,
în fața suflării căruia îngerii noștri în șiraguri se risipesc ca pleava,
același mare Dumnezeu, pe care veșnicia nu-L cuprinde,

s-a coborât din înălțimile Sale veșnice până la țărână!
– Da, El, în fața căruia spațiile veșnice tremură,
s-a ascuns chiar în viața nesfârșită și slabă a unui păcătos! –

53.

"Ba chiar mai mult, așa cum am auzit de la toți copiii mei,
Cel Preaînalt a îngăduit să fie urmată iubirea Sa
cugetați voi oare toate miriade și eoni,
cugetați oare la aceasta, voi, toți măreți sori mamă!
Ce credeți oare, unde Cel Preaînalt a lăsat să se ascundă apariția celei mai mari aurore a vieții veșnice?
Cu adevărat, nu vă voi spune, nu veți deslusi aceasta în veci:
priviți acolo în jos, în adâncurile întunecate există un punct de găsit,
care dorește să acopere cu greu parte mea de eoni a suprafeței mele!
Acolo locuiește El - marele Dumnezeu, ca să învie morții! –

54.

"O praf inutil, numit Pământ, locuit de ființe murdare,
ai fost ales ca să fie salvați acolo mulțimile moarte
și pentru a da astfel acestor ființe întunecate o măreție,
în fața căreia până și cei mai mari îngeri tremură pios!
– Și ascultați! - vă spun, cu credință și adevăr, așa cum am auzit-o:
Când Cel Preaînalt a venit acolo la cei morți
și s-a îmbrăcat chiar el însuși asemeni micimii lor
o, credeți ceea ce vă spun, căci nici o silabă nu este minciună,
acolo Pământul - nu Pământul - căci așa ceva nu are nume,
a condamnat la moarte iubirea Celui Preaînalt! și pe cei care au venit la El acolo! –

55.

"Ce am fi făcut eu și voi dacă ar fi venit El la noi?
– Cu adevărat, cu miliarde de psalmi EL ar fi primit!
Aș fi mânat din toate miriadele mele de gâtlejuri de flăcări,
din toate temeiurile cele mai arzătoare și adânci ale duhului meu de foc,
în cea mai mare mulțime sori noi departe de mine,
ca un astfel de oaspete, chiar dacă scurt, să fi rămas cu mine!
Dar de când EL a fost judecat greșit de hoardele monstruoase inutile,
murdare și rele
până în acest ceas, în ciuda tuturor faptelor,
în toată *Iubirea* Lui! – EL încă locuiește cu ei!!!
Și chiar vrea să fie tatăl lor - frate! - după toate simțurile!!! –

56.

"O, auziți voi toți ca mine, auziți voi, sori bătrâni,
o, auziți chiar și voi, care locuiți în centrul veșniciei:
Domnul poate încă să creeze noi spații nesfârșit de mari,
chiar să pliseze eternități până la un punct,
de asemenea să formeze din nimic îngeri incomensurabil de măreți,
chiar să facă să acționeze puterea Lui în miliarde!
Cu adevărat, în fiecare faptă EL se va întrece mereu pe Sine însuși,
totuși, ca și Dumnezeu să devină TATĂ, FRATE, - va oferi iubire
țărânii, neantului, morții, va tolera în toată blândețea, va suferi!!!
– Eu o spun: aceasta este cea mai mare faptă!

O, sori, credeți-mă cu bucurie!!!–

57.

"Și Tu, marele meu Dumnezeu și Creator, ai milă de mine, săracul
și ai milă de mica mea slujbă, fără nici o valoare;
- știu cât de nepătruns ești în sfatul și căile Tale
și de necunoscut în adâncurile Tale - plin de binecuvântări!
– De aceea, primește cu milostivire ceea ce Ți-am cântat cu credință
și astfel, pe Pământul Tău, am pătruns și eu în viață,
căci eu, micul Soare, n-aș putea niciodată să măsor lucrul cel mai mare,
și nici să storc un cuvânt mai mare din toate adâncurile mele;
căci, cu adevărat, ceea ce aș numi cu credință ca fiind cel mai mare,
voi mărturisi în adâncurile mele cele mai adânci ca fiind veșnic adevărat!"-

58.

Desigur și adevărat, tu Soare credincios, ai vorbit bine
și ai mirosit tare urâtul popoarelor Pământului;
Eu spun, ca nimeni altul, ai venit pe calea adevărului,
și ceea ce ai spus este credincios și adevărat extras de la Mine.
Dar în ceea ce privește cea mai mare faptă a Mea în duh,
nu ai început-o potrivit cu nici măcar o silabă;
căci ceea ce ai spus este doar rezultatul unor astfel de fapte.
– Dar pentru că niciodată nu vrei să te sfătuiești greșit cu Mine,
îți voi spune cu încredere un cuvânt semnificativ:
Cel mare nu-l va vedea niciodată pe cel mai mare în el însuși.

59.

Ați auzit, ce a purtat Soarele cel mai apropiat de voi,
printr-un discurs credincios în bucurie înaltă;
ați auzit cuvântul măreț al marelui Soare mijlociu;
ați ajuns astfel la soluția întrebării Mele?
Nu ar trebui să vi-o spuneți vouă înșivă: cu siguranță sub nici o formă,
căci nici măcar marele Soare mijlociu n-a știut să rezolve toate îndoielile
care vi-au fost puse la inimă.
O, ce nebunie este aceasta să cauți marile Mele daruri,
de vreme ce nu le-am păstrat, în spațiile cele mai îndepărtate!
– în loc să cauți cu credință, să cercetezi, acolo unde Eu cu dragoste Mă
îngrijesc să înconjor. –

60.

Pentru a vă arăta totuși, cum cel mai mare lucru nu este potrivit,
pentru a înțelege cea mai mare faptă a Mea,
dacă aceasta de asemenea se neagă pe sine,
- vă voi arăta cel mai mare Soare din glob;
chiar și acest mare nucleu vă va anunța ceva pentru probă.
Înainte de a-l dovedi cu marea Mea întrebare,
voi diseca doar măreția lui în fața ochilor voștri.
Dar nu pentru că ar trebui să mărturisească măreția Mea,
căci cu adevărat miliardele ar trebui să fie înfricoșător de tăcute
în această privință,
ci pentru ca voi să doriți să vedeți atât de strălucitor și cu credincioșie în voi înșivă,
cât de puțin este să se construiască acolo pe toți bolovanii morți.

61.
Uite acum, dacă vreți să vă gândiți cu adevărat la o asemenea mărime a Soarelui, trebuie să vă îndreptați
toate privirile, simțurile și gândurile voastre spre o minge de foc
supradimensionată și să măsurați cu cele mai profunde rațiuni de simțire,
și da, nu uitați:
mărimea bolovanilor unor asemenea corpuri, care stau în centru,
nu se măsoară în mile; nu veți vedea niciodată un sfârșit!
– Dar puteți încerca aceasta cu viteza luminii,
numărând atent la secundă, fără să greșiți, doar patruzeci și cinci de întinderi
de pământ pentru unitate,
și veți ajunge curând și fidel la adevărul pur. –

62.
Cea mai mare minge de foc ar fi foarte aproape de privirea voastră pusă să o cuprindeți cu privirea; totuși ca să nu vă copleșească,
încă destul de departe, o credeți aceasta, sunt eoni de distanțe solare!
ca să răspândească raza de lumină de la polul sud la polul nord,
timpul vostru abia dacă ar ajunge pentru trilioane de ani.
– Acum puteți să comparați cu unitatea acestei mărimi solare,
nu va lipsi, vă veți simți înfiorător,
veți dispărea complet împreună cu soarele vostru și cu toate pământurile;
și aș dori să cadă tot globul plin de sori pe Colos,
aș dori să-i pictez doar suprafața precum fulgii subțiri! –

63.
Este de ajuns, luați zece trilioane, ca să determinați,
cât timp ar trebui să urce raza iute de la un pol la altul;
dar dacă un Soare ar fi și mai mare decât un glob,
ar putea face el mai mult pentru a Mea cea mai mare și în toate dreaptă laudă?
Cert și adevărat în veșnicie, toate masele lumii,
ele sunt lăsate atât de mari în folosul propriu al lumii trupului;
doar că uite, pentru că Eu le-am creat atât de mari acolo,
ele ar dori să creeze o mărturie mai mare a puterii și măreției Mele
pentru că într-un acarian - ascultați, ca să-Mi înălțați gloria,
Eu trebuie să mă fac mic, iar în viața voastră încă mult mai mic! –

64.
Dar dacă ați dori să întrebați cum sunt păstrate în viață lucrurile,
cum sunt ordonate de iubirea infinit de puternică care-și urmează cursul?
Și asta de la atom până la masele lumii?
Și cum obișnuiește să se înmulțească mereu lumina celor mai bătrâni sori,
astfel încât toată lumina sorilor vecini din glob
presată de miliarde într-un punct pentru probă,
nu s-ar apropia nici măcar la o scânteie de soarele,
despre care Eu tocmai am vorbit? – Ascultați, vă spun cu plăcere:
Judecați ce este mai ușor, fie să creezi sori ordonați,
gândiți-vă, - sau să aduci la viață și să pedepsești un țânțar?

65.
Este deci un lucru mai greu decât altul pentru Cel care îl are?

Ce este acvila, fie că rătăcește aproape sau departe?
Ea are perechea de aripi nu numai pentru a zbura peste pietricele,
de asemenea peste mări, Alpi, munți ea poate cuceri cu ele!
Dar dacă Eu, Domnul și Creatorul tuturor acestor lucruri,
sunt infinit și pătrund toate lucrurile cu prezența Mea,
ce diferență ar trebui să fie dacă sori sau acarieni
îi chem cu un cuvânt sau cu trei silabe?
Dar tocmai de aceea Eu vă arăt mărimile, ca să vă fac mici
și să vă îndrept privirea spre lucruri mai mari și mai sfinte.

66.
Nu vreau să vă mai arăt, dacă astfel de sori sunt locuiți,
căci puteți foarte bine să credeți așa ceva, în zadar n-au fost creați eoni
din astfel de bolovani – sau doar pentru lumină;
totuși ca să vă vestesc mai multe despre hoardele de ființe de acolo,
nu este aici locul și nici momentul potrivit pentru aceasta.
De asemenea nimic despre marile țări, furtuni, mări, pacea naturii,
căci toate acestea nu aparțin problemei, nu fac parte din scopul,
a cărui măreție Eu o pun înaintea ochilor voștri,
ci pentru a vă arăta marele timp al timpurilor,
pe care trebuie să vi-l pregătesc prin imensitatea creației Mele.

67.
După toate aceste abordări, voi trece la întrebarea test,
dar nu trebuie să vă pregătiți pentru un răspuns măreț.
Chiar dacă marele tunet al sferelor vă oprimă măduva,
greutatea lui nu va umple golurile în voi,
care încă mai aspiră la viața duhului în inima voastră
și tânjește plin de dor – o, ascultați! - după mântuire.
Dar nu considerați prea puțin limbajul Soarelui
– într-adevăr, puținul nu este luat ca un lucru mare;
cu siguranță, dacă Soarele și Luna își pierd lumina, stelele cad pe Pământ!
– poate o astfel de imagine să zugrăvească puținul?! –

68.
Și acum, tu ființă singuratică, înflăcărată în mijlocul lumii,
l-ai văzut tu pe Creator și ai tremurat sub pașii Lui,
când El s-a dus în adâncul Pământului scufundat,
ca să pregătească o viață nouă pentru cei morți?
Ascultă deci, marele tău Dumnezeu și Domn îți pune marea întrebare,
din care strălucește slava celor mai mari fapte, cea mai mare strălucire se înalță?
Ce ți se pare cel mai mult, îmi vei spune bine,
de vreme ce tu poți vâna tot ce strălucește din mijlocul tău;
căci chiar dacă ești ținut departe de toți cei ca tine,
praful lumii trebuie să se formeze mai întâi din tine!

69.
Acum ascultă, deja tunete îndepărtate se rostogolesc tremurând prin lumi,
purtând marele răspuns la noii însuflețiți ai țărânei! /
Cum se cutremură de venerație profundă și emoție,
încât abia îndrăznesc să coboare în adâncuri,
acolo unde Eu am privit lucrările Mele cu ochii cărnii

și Mi-am zidit acolo suferind o locuință nouă,
chiar o casă durabilă din dragoste și credință,
și am devenit chiar o viță de vie cu multe vițe și struguri copți!
– Dar ascultă, tunetul se apropie cu modestie de micul Pământ,
ascultă răspunsul, primește cu bucurie mesajul pios! –

70.
"O, Mare Dumnezeule, Preasfânt și Creator al tuturor lucrurilor!
Cum să nu fac nimic înaintea Ta! – Sunt prea mic și prea slab!
Nu pot îndrăzni să spun doar un singur cuvânt de la Tine,
să-Ți rezolv o întrebare, să-Ți arăt Ție din toate zilele
cea mai mare zi, cel mai mare timp din toate timpurile veșnice!
– O, Mare Dumnezeule – cum aș putea să strâng din țărâna mea,
ceea ce toate veacurile nu pot înțelege?!
De aceea, fie ca Tu să ai milă de a mă scuti de marele răspuns,
și să nu-mi ceri să îi învăț pe copiii Tăi,
dintre care unul cu o singură privire mă poate distruge complet!

71.
"Ascultă, Tu Sfântule, ascultă rugămințile lui *Urka* a Ta,
o, lasă să sufle mila peste mine de la Pământul Tău cel sfânt!
eu sunt mic și neînsemnat printre nenumăratele Tale ființe,
nu mă pot măsura veșnic cu cel mai mic dintre micuții Tăi în viață;
totuși, când i-ai așezat pe cei mari pe tronurile lor,
sărmana Urka, m-am scurs și eu din mâna Ta!
– De aceea, nu mă nimici pe mine, cea slabă, în fața Pământului Tău cel mare,
scapă-mă de necazul și de marea mea angoasă;
Tu știi oricum cât de mult din viață a devenit parte din mine,
- o, nu mă ține departe de mântuirea Pământului! –

72.
"Dar pentru că Tu, Sfinte, nu-ți dorești să găsești Urka ta,
ca și cum ar fi neascultătoare, - las-o să-Ți vestească ceva,
prin care din cauza lor să-Ți arate respectul ei,
pe care ea îl are în fața Pământului Tău și pe care nu-l poate trece sub tăcere niciodată.
Pe vremea când ai terminat casa Ta pe Pământ
și i-ai învățat pe marii Tăi copii să fie ca Tine,
marii Tăi îngeri tremurau adesea pe lângă mine,
- și încă mă înfior și tot trupul îmi tremură de o febră sfântă,
când îmi amintesc cum un atom al Pământului a căzut peste mine,
adus de un înger, și aproape că m-ar fi zdrobit!

73.
"Cel Sfânt trebuia să se lipească de piciorul unui astfel de mesager,
fără ca el să-și dea seama, așa, în graba de a se strădui pentru funcția sa.
La început nu l-am observat, era prea mic și nu se vedea;
dar în scurt timp a început să se ridice din sine
și să crească până la o mărime nemaivăzută,
încât curând a început să-mi acopere goliciunea,
să-mi subjuge cu lumina sa toate pâlpâielile mele mate
și să mă sfărâme pretutindeni în ruine prăfuite.

Cu toată puterea mea, care întrece toți sorii,
aș fi sucombat dacă un duh mare nu m-ar fi apărat! –

74.

"Un înger a fost Marele Duh, trimis să mă salveze,
el mi-a venit în ajutor și mi-a adus pacea sfântă,
știu că a fost trimis de Tine să protejeze Urka
și de a folosi o astfel de povară sfântă pentru ceva mai bun.
Când m-am eliberat de această puternică strânsoare
și lamentația distrugerii a încetat pe terenurile mele,
un înger mi-a arătat atunci, stând nu departe de mine,
un Soare măreț care se rotea din nou într-un vârtej liber.
O Doamne, când deja atomii Pământului Tău apasă pe sărmana Urka,
cât de mult ar trebui să se aplece ea înaintea întregului Pământ! –

75.

"De aceea, pentru că eu, o Doamne, am experimentat astfel de lucruri
de la Pământul Tău, /
protejează-mă de pericolele mai îndepărtate, Bunule Creator!
Și nu permite, să mă întâlnească privirile adânci ale Pământului Tău, /
și cu atât mai puțin, ca eu să trebuiască să imit înțelepciunea celor,
care sunt copiii Tăi în puterea iubirii Tale veșnice
– și una mai puternică deja decât toate impulsurile mele solare.
O Doamne, Tu Marele Dumnezeu și Creator Sfânt și Preasfânt,
poruncește-mi să vorbesc despre ceea ce este prea sfânt pentru îngeri,
și lasă-mi brațele să se odihnească liniștite în adâncurile mele îndepărtate,
de vreme ce în tăcere sunt mereu acoperit de marele Tău har". –

76.

Ați auzit cum Îmi vorbesc marile lucrări?
Și ați auzit de asemenea, ce umilință în univers, voi năzuroșilor?!
– O, credeți, marii sori, toți în spațiile veșnice,
nici ei nu germinează mai puțin pentru marea Mea iubire.
Încă va mai veni, vă veți convinge cu credință,
că acești mari miei vor suge din curenți laptele vieții,
în care mulți au pierit, care au fost chemați,
dar n-au avut dorința de a dobândi viața,
crezându-se vii și spunând: *Iată, viața nu are nevoie să respecte viața!* –

77.

Dar tu, marea Mea Urka, ai adus daruri potrivite,
tu ai spus mai mult decât toate spațiile ar putea înțelege,
– și sublimă a fost fiecare silabă, demnă de a cânta Creatorului Tău.
Puțini vor reuși să pătrundă atât de adânc în Mine,
pentru că ești mai mare decât orice soare de felul tău
și orice măreție a lumii trebuie să-ți cedeze cu un fior adânc;
totuși pentru că nu te gândești la măreția ta, lăudându-te,
ci în cea mai adâncă smerenie, bâlbâindu-te ca pruncii,
Îmi arăți cât de puțin poate conta înaintea Mea orice măreție deșartă,
așa că tu ești cea mai mare dintre toate lumile fără de sfârșit! –

78.

Pe chinteonii tăi sori largi înflăcărați,
care sunt încă toți liberi de păcatele nerușinate ale Pământului,
voi institui cândva asemeni o mare cetate
și atunci voi media în sine totul cu înțelepciune, conform iubirii Mele.
Iar copiii Mei înțelepți îl vor locui atunci
și vor sta acolo pe umilele tale tronuri de aur,
ca să guste nu numai înțelepciunea, ci și umilința
și să fugă de măreția ta în sine precum niște melci sârguincioși
Și voi construi o școală pe solul tău,
unde toate porțile înțelepciunii vor lumina eroarea lor. –

79.

Dar cei ai tăi, care locuiesc în ținuturi deschise,
pe care flăcările nu se dezlănțuie ca în celelalte locuri
– iată că și acestor ființe mari la trup și mici la duh
le voi oferi dragostea Mea și apoi îi voi mântui,
și asta într-un mod în care nici unul mare din cei mai mici nu-l bănuiesc,
nici măcar îngerii nu bănuiesc! – Voi pune noi lăstari
din iubirea Mea, care îi vor instrui cu blândețe pe marii tăi înțelepți în toată iubirea,
iar ei vor conduce apoi cercurile libere în iubirea Mea
și le vor arăta lucrările Mele pe drumul vieții. –

80.

Acum, iată, am început să fac toate lucrurile noi;
voi transforma spiritual toate lucrurile vechi!
Nu trebuie să reînnoiesc în fiecare an toată iarba și copacii?
Cu adevărat, ceea ce fac nu Mă voi căi niciodată.
Dar dacă nu înnoiesc pomii, de unde vor veni roadele?
– De aceea, toate lucrurile trebuie să fie înnoite în lumina Mea,
pentru că acestea nu ar trebui să stea vreodată fără rod înaintea copiilor.
O, auziți cum deja alte vânturi suflă din toate părțile,
cum ele se învârt ca moriștele de vânt spre eterna dimineață
– O, observați, veți întrezări în curând noul Mare Timp!

81.

Acum ați auzit și voi ceea ce cel mai mare Soare
a spus despre Mine în umila lui coroană strălucitoare;
nici măcar el nu a putut ghici fapta Mea cea mai mare dintre fapte.
Ce credeți, cine este acela pe care întrebarea Mea nu-l va obosi,
la cine Mă voi adresa cu întrebarea Mea mai departe,
cine va finaliza cu credință întrebarea Mea în răspunsul său?
– Voi credeți că îngerii binecuvântați nu vor greși în această privință,
ei vor atinge cu siguranță mai întâi tivul hainei Mele.
– Ei bine, așa să fie! – Și aceștia ar trebui să treacă cea mai mare probă
și să ghicească pe cel mai mare dintre toate globurile Globului!

82.

Dar chiar dacă aceștia nu ar trebui să-l nimerească în profunzime
și nu rezolvă marea întrebare a tertipului sfintei iubiri
– o, spuneți, ce ne va mai rămâne? Pe cine să întrebăm atunci?
Cine ne va spune atunci din infinit ce-i drept?

– O, da, dacă Eu vi-l spun, veți ști probabil ce-i drept;
căci Eu, marele Stăpân, aș dori să-l păstrez în Mine!
– Numai să știți ce am realizat Eu ca cel mai mare,
cum am distrus moartea iadului prin moartea Mea
– o auziți, aceasta v-ar aduce puține roade sfinte ale vieții,
și atunci ar fi mai bine să nu întrebați niciodată despre asta! –

83.

Dar ar trebui să se arate astfel de lucru în copiii Mei
și o astfel de mântuire nespus de mare să coboare în inimile lor;
atunci ar aduce roade ale vieții de cea mai mare binecuvântare
pentru cei care luptă cu adevărat pentru palmierul vieții!
– Dar dacă vreți să explorați astfel doar de dragul științei,
atunci nu puteți spune încă: "Uite, viața s-a găsit!
– De aceea, vă spun, este mai bine să nu știți astfel de lucruri,
decât să știți și să pierdeți viața!
Cu excepția cazului, că cineva prin întrebările Mele dorește să se trezească,
o, da, va găsi în curând într-adevăr cele mai mari lucruri! –

84.

Nu-l va păgubi atunci, dacă doresc să proclam pe cel mai mare,
doar îi va elibera cu adevărat viața din somnul ei.
Numai să-și scufunde singur mâinile împreună cu Mine, ca Iuda,
în vasul Meu de viață, cu adevărat, i se va acorda acel sfârșit
pe care trădătorul Meu l-a experimentat
în momentul în care Satana a intrat în trupul și sufletul lui!
– Dar fiindcă vă spun astfel de lucruri vouă copiilor credincioși și intimi,
față de care Eu am cea mai mare compasiune și iubire;
nu trebuie să vă speriați prea tare și prea mult,
căci prin aceasta Eu nu vreau decât să vă trezesc la viața veșnică.

85.

Și acum, să fie dată încă întrebarea îngerilor,
ea ar trebui să reînvie o teamă nouă și de asemenea din nou o iubire mare;
noi încă vrem să vedem ce știu aceștia toți despre Mine,
în mâinile lor nu se va duce lipsă de astfel de vești!
Cu siguranță vor cânta cu credință cea mai mare faptă a Mea
și vor pătrunde cu ușurință în adâncurile Mele cu privirea lor cea mai ascuțită!
Dar un lucru pe care încă trebuie să vi-l dezvălui în fața voastră cu credință
încă, și anume: *îngerilor liberi le rămâne voința lor liberă*,
să proclame doar ceea ce vor și pot să proclame,
și astfel să nu dea naștere la nimic străin, ci doar ceea ce este al lor.

86.

Astfel voi mesagerii preacredincioși ai Voinței Mele spuneți toți împreună,
despre cea mai mare faptă a Tatălui în Fiul, numiți-Mi numele ei!
Voi ați fost martori, ați vorbit prin gura profeților,
l-ați ajutat pe David al Meu să-și conceapă psalmii în dragoste.
Chiar și Fecioarei a trebuit să-i aduceți salutul măreț
și apoi să o înconjurați mereu, călăuzind-o cu credincioșie de-a lungul veacurilor;
- iar când a născut pentru prima dată pe deplin Lumina Pământului
într-un grajd, în durere și mare neliniște,

acolo erați, fără excepție, toți prezenți,
preaslăvind asemenea faptă pe toate cărările umplute de lumină!

87.

De aceea, o, nu zăboviți! Trebuie să le vestiți acum oamenilor,
ceea ce ei nu pot, și nici întreaga creație, a o cerceta!
Dar luați aminte: în drumul vostru înalt nu trebuie să începeți,
nici să cugetați prea mult chiar și după o confuzie josnică.
Voi cunoașteți natura oamenilor și toată înțelepciunea lor
și știți și cunoașteți bine de asemenea, cum Mă laudă pruncii;
în felul acesta, vă spun, veți fi ușor de înțeles
de toți oamenii evlavioși, frații voștri de pe Pământ.
– Și acum începeți să vă împrăștiați glasurile pe Pământ,
și faceți ca frații voștri să dorească să se bucure de iubire. –

88.

"O, Părinte sfânt! Dacă Tu dorești să ne smerești până la iad,
TU știi bine, sfinte Părinte, că noi o facem aceasta cu bucurie.
Da, dacă noi ar trebui să-i purtăm pe toți oamenii, pe mâini mereu,
cu toată dragostea am face-o! - Nu am cere niciodată odihnă,
deși Tu ai destinat-o ca cea mai mare desfătare a noastră,
în care se laudă doar numele Tău sfânt! –
O, Părinte Sfânt! Vezi, nici o jertfă nu va fi prea grea pentru noi în Ceruri,
ca în toate mărețele Tale creații!
Căci dragostea Ta părintească e prea plină de dulcețuri,
cine le poate rezista vreodată în veșnicie!

89.

"O, Părinte sfânt! Lasă-ne să numărăm toți atomii,
toate micile scântei în valurile de flăcări ale celui mai mare soare;
o, lasă-ne plini de iubire să scuturăm toate globurile Tale
și să le scuturăm ca să încapă într-o clipă în atomi;
lasă-ne să aruncăm în glumă lumile precum boabele de mazăre,
da, chiar să sfâșiem în bucăți întregul iad cu progeniturile lui
– și, mai mult, să-l nimicim complet pe însuși Prințul,
încât eternitățile să nu mai găsească nimic din balaur!
– Căci puterea Ta, în care toți trăim, vrem, simțim,
trebuie cu toate acestea să-și îndeplinească în acest moment obiectivul! –

90.

"Dar pentru a găsi soluția prin răspunsul la cea mai mare întrebare a Ta,
să-Ți spunem ceva ce veșnicia nu sondează,
– să cântăm cu credință cea mai mare dintre cele mai mari fapte ale Tale,
să tocmim bineînțeles pe aceeași frații noștri
– o, Părinte sfânt, Tu știi de ce suntem noi în stare,
căci ceea ce avem, avem numai din binecuvântarea Ta!
O, cu siguranță, doar pentru a spori dragostea Ta în noi,
ai dorit cu milostivire să ne dăruiești o asemenea întrebare atât de mare!
O, milostivește-Te să iei această mare povară de pe coapsele noastre,
căci veșnic nicicând nu am putea să o terminăm vreodată înaintea Ta!

91.

"Cine ar dori să examineze cu atenție faptele Tale, să găsească una mai mare
decât alta, cine ar sonda adâncimile sfatului Tău?
O, Părinte Sfânt, când vedem, de la cel mai mic la cel mai mare,
cum toate lucrurile sunt infinite, cu ce ar trebui noi să ne consolăm atunci?
Cu ce se măsoară cercurile eterne ale măreției faptelor Tale?
Cu ce număr se determină și se uită o astfel de abundență
– că unul însuși aparține marelui număr! – O, cuvinte, cuvinte!
– Cuvinte mărunte, ușor de auzit aici, în locul sfânt
– dar cine va sonda vreodată în Tine adâncimea, plinătatea, măreția!
O, Tată! Numai Tu poți aprinde lumina în noi! –

92.

"Că Te-ai transformat într-un om pământesc
și acolo ai condus cu toată puterea și sfințenia Ta;
și ca om ai ales cea mai mare smerenie,
așa cum ai ascuns de asemenea complet slava din cea mai mare iubire;
de asemenea nu ai permis, că cineva ar trebui să Te slujească,
dar cu siguranță ai slujit cu credincioșie săracilor ca să-i câștigi
pentru iubirea Ta sfântă; ai vrut chiar să mori pentru păcate,
ca să întemeiezi așa o nouă împărăție pentru cei pierduți!
– O, Părinte Sfânt! Aceasta este tot ce putem noi spune,
dar ce este cel mai mult prin aceasta, noi nu putem numi!" –

93.

O, dragii Mei slujitori credincioși, voi ați numit-o,
voi ați menționat destul de inconștient cea mai mare faptă credincioasă.
Dar dacă voi într-adevăr nu puteți să o vedeți clar în voi înșivă,
în care cel mai mare se ascunde, așteptați cu încredere
– vă voi smeri pe toți în jos până la Pământul cel mic,
acolo veți simți cea mai mare desfătare în bucurii,
cu adevărat, așa cum nu ați simțit niciodată până acum;
ales de voi - un copil mic vă va mărturisi cea mai mare faptă!
Și auziți ceea ce a rămas ascuns din toată veșnicia până acum
– o, cea mai mică lume! marea dimineață a fost păstrată pentru tine! –

94.

Căci ceea ce am ascuns pe bună dreptate de înțelepții din toate sferele
și ceea ce ei nu pot sonda niciodată, în ciuda grijilor înțelepciunii,
– am rezervat cu credință pentru cei slabi și pentru prunci,
și deja în primele lor lacrimi am pus în acțiune ceva,
care este mai mare și mai puternic decât limbile tuturor înțelepților;
pentru că ele nu sunt ca acești vapori - doar forțate cu trudă,
dar cu siguranță adevărat, la fel de pure când picură din ochiul nevinovat,
unde ele testează peste tot vechea lor grijă și iubire scânteietoare.
În astfel de vase mici și delicate Eu le-am îngropat pe acestea,
– probabil celui, care nu păstrează aceste comori nicăieri, ci numai acolo! –

95.

Acum grăbiți-vă, slujitori credincioși, îndeplinitori ai desfătării iubirii,
veniți toți cei care sunteți înțelepți din iubirea Mea și mai îndrăzneți în părul vostru deja,
decât toată puterea lumească a înțelepților,
care doresc să călătorească în toată lumea doar pentru propria lor evlavie,

pentru ca apoi să înhaţe lumina din abundenţa de minuni a creaţiei
şi în loc de hrana vieţii să ciugulească doar delicatesele înţelepciunii.
– De aceea, de vreme ce sunteţi mai înţelepţi şi mai îndrăzneţi decât toată
lumina lumilor şi aţi fost eroi credincioşi ai iubirii şi înţelepciunii în faţa întregii lumi,
deci veniţi cu toţii, alegând un copil gingaş,
o veniţi şi vedeţi cât de mizerabilă este lumea fără Mine şi fără voi.

96.

Dar dacă ea va afla curând şi pe scurt de la Mine şi de la voi,
de ce nu poate scăpa de toate primejdiile
şi în loc de viaţă pretinde doar moarte
– fără să bănuiască că adevărata viaţă nu străluceşte în înţelepciune,
ci se ascunde în iubire împreună cu înţelepciunea,
şi că în iubire se ascunde doar dimineaţa înţelepciunii,
ca şi toată desfătarea vieţii şi minunile luminii harului
– prin urmare acum vreau să dau tuturor o iască de viaţă;
cine se va lăsa înflăcărat însuşi în inimă,
într-adevăr nu va păli niciodată în faţa morţii veşnice!

97.

Şi când ea va primi un astfel de duh în tot adevărul,
şi de asemenea prin el o dorinţă de iubire, nu de înţelepciune,
aşa că nenorociţilor li se va da ceea ce niciodată nu au putut să bănuiască
– Eu spun: *mai mult decât cuprinde toată împărăţia vastei creaţii!*
Dar, pentru moment, să fie încredinţată cu credinţă doar câtorva,
şi asta, într-adevăr, celor care au clădit de timpuriu pe dragostea Mea;
dar când va apărea în faţa voastră timpul maturităţii lumii,
pe care îl veţi recunoaşte prin plânsul tuturor popoarelor Pământului,[1]
atunci luaţi iasca suficientă acum, daţi foc tuturor pământurilor,[2]
şi lăsaţi-le să ardă până când cei nelegiuiţi vor deveni cenuşă! –

98.

Şi acum că sunteţi prezenţi pe acest mic Pământ
şi vedeţi marele necaz de pe acest focar al păcatului,
pe care multe urâciuni au fost gătite
de hoardele rele şi blestemate ale duşmanului Meu şi al vostru,
aşa aduceţi repede încoace un copil de vreo şapte ani,
dar trebuie să fie plin de sărăcie, ba chiar nu bogat în păr!
– Vă spun: cu mare dragoste şi respect trebuie să Mi-l aduceţi aici
căci în curând veţi simţi cu toţii foarte puternic,
ce mare învăţător aţi îmbrăţişat cu mâinile voastre
– cu adevărat, din gura lui veţi primi cea mai mare învăţătură!

99.

Şi voi, dragii Mei copii, grăbiţi-vă – nu trebuie să lipsiţi aici;
căci, într-adevăr, acest învăţător nu vă va ascunde nimic!
La fel ca toţi îngerii, aşa şi voi, cu urechile şi ochii deschişi,
trebuie acum să absorbiţi cu atenţie marele adevăr în inima voastră,
aşa veţi vedea cea mai mare faptă dintr-o lovitură miraculoasă

[1] (Matei 24:30) "*Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, **toate seminţiile pământului se vor boci** şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă.*"
[2] (1 Petru 4:7) "***Sfârşitul tuturor lucrurilor este aproape**. Fiţi înţelepţi, dar, şi vegheaţi în vederea rugăciunii.*"

– atât de miraculos de rapidă și de strălucitoare încât cu greu vă veți încrede în simțuri!
Cu adevărat, nu va fi nevoie să vă arăt mai departe,
că numai în acesta sunt ascunse cea mai mare faptă, succes, scop și daruri,
ca cea mai pură consecință a iubirii Mele,
– ca soarele de la amiază la fel vor străluci în voi mlădițele!

100.
Eu vă spun: Impulsurile pe care nu le-ați simțit niciodată
– și nici îngerii –, *căci nu am dat o astfel de veste nici unui duh pentru acest timp*; puteți crede aceasta, așa cum stă scris:
*Dar **când va veni timpul răscumpărării**, acest lucru îl veți înțelege bine!*
– "***Ora cea mare***" *cu adevărat nu o știe nimeni nici pe Pământ*
nici în Ceruri, căci numai CEL de acolo poartă marea devenire
– *și de asemenea celui căruia Tatăl i-o va dezvălui în duh*;
dar nimănui care nu a mâncat mai întâi la masa copiilor!
– Și acum, *timpul marilor vești a ajuns aproape de voi*,
treziți-vă acum voi morți, lăsați iubirea Mea să vă fie de folos!

101.
Acum priviți, acolo copilașul se află deja în mijlocul îngerilor Mei,
cât de temător de pios se comportă, încă neobișnuit cu obiceiurile Cerului,
– priviți cu câtă atenție îi măsoară cu privirea pe îngeri, îi examinează
și ascultă dacă nu cumva un cuvânt al Tatălui se strecoară printre mulțimi!
O, vedeți, nu vrea să-L recunoască pe Tatăl în nici un înger,
plânge, strigă, nu se poate obișnui cu îngerul;
îl caută pe adevăratul Tată, da, copilașul îl caută pe cel mai drag,
– o, vedeți cu câtă sârguință își întoarce privirea, acest copilaș pur, nevinovat!
– Auziți, o auziți cum strigă "*Tată*"!
O, îngeri, conduceți-l aici, la treptele iubirii tronului Meu! –

102.
O, vedeți cât de greu se lasă ghidat de un înger!
El poartă mari îndoieli în inimă să-l urmeze;
doar fiindcă el spune: "*O, vino! Eu te voi conduce la Tatăl*",
micuțul se lasă înduioșat din locul arid și tare!
– O auziți, cum îl întreabă pe înger: "*Ești tu o ființă bună?*
Ești într-adevăr ales doar de Tatăl să mă conduci?
Și dacă tu ești acesta, atunci arată-mi unde se află Tatăl cel bun!
îi aud deja vocea! – De unde vine? O, grăbiți-vă, grăbiți-vă!
O, arată-mi repede! – Unde se află El? Trebuie să ajung la El!
O, condu-mă, condu-mă repede, da, repede, voi, dragi pioși!"

103.
Acum luați aminte, îl voi chema la numele cel drept al iubirii,
cât de repede va recunoaște glasul Meu, va alerga la treptele iubirii veșnice
a adevăratului Tată cu bucurie entuziastă sinceră;
căci însăși îngerii îi par să fie afectați rău,
de aceea se ferește de ei, – nu vrea decât să-l aibă pe Tatăl
și să se învioreze cu iubirea Sa veșnică obișnuită!
– Și acum: așa vino, vino dragă ***Pathiel*** repede,
lasă să te adie până la Mine vântul vocii Mele de iubire
– o, vezi, deja de mult timp te aștept cu mâinile întinse!

Așa vino, și ajută-Mă să desăvârșesc pe toți frații tăi acum! –

104.
"O, Tată, Tată, Tată, Tată dragă! – O, Tatăl meu!
– Unde ai fost Tu, dragă tată?! – Cel mai bun tată!
– Te-am căutat pretutindeni plângând de atâta timp
și nu Te-am găsit, – am cerut și străinilor
dacă ar dori să mă aducă repede la Tine, pe mine sărmanul ***Pathiel***,
dar nimeni nu a vrut să-mi aducă atât de curând această jertfă.
Doar unul singur părea să mă înțeleagă, slab în iubire,
și când odată am căzut căutând, acesta m-a făcut să mă ridic;
O, dragă Părinte, nu trebuie să mă lași niciodată, niciodată de la Tine!
Ține-mă la Tine – niciodată, niciodată să nu mă părăsești!" –

105.
O, priviți aici, voi mulțimi mari, ascultați, voi toți cei pioși!
Ascultați, voi toți oamenii! Acest copil, luat de la voi,
de pe Pământul vostru! – cât de repede fără nici o întrebare
în fața voastră și a Mea, fără nici o sfială, voi cu greu o veți suporta
– *o ascultați și vă minunați* – *și plângeți!* – *El a găsit cea mai mare faptă!*
Ce n-au simțit eternitățile, oamenii, sorii, îngerii,
*pe care micul **Pathiel** l-a mărturisit în primul cuvânt*,
când el cu bucurie nespus de mare M-a numit "*Tată*"!
O, adevărat, adevărat, adevărat, adevărat! – *Nimeni nu Mă poate lăuda mai mult*,
în Tatăl se lasă doar fapta, succesul, scopul să se dovedească a fi cele mai mari!

106.
Pentru că voi doriți să vedeți mai clar și să înțelegeți cu credință,
și nu doar să atingeți adevărul, așa cum se întâmplă de obicei
astfel Eu vreau să-l întreb pe micuț din belșug încă în fața voastră,
dacă el dorește să spună aici, ceea ce crede el *cel mai adesea* despre Mine.
Și așa, observați! – ***Pathiel!*** Îți voi da ceva într-o întrebare;
dacă-Mi spui, toți frații vor fi ridicați!
– *Ce părere ai despre Mine pentru cel mai mare lucru, spune, ce te bucură*
mai presus de toate, spune, ce te eliberează de orice teamă?
– *O, dragă Tată, nu știu oare cei mari, frații,*
că Tu ești Tatăl cel bun? – *O, aceștia sunt frați săraci!*

107.
"Am ajuns să știu acest lucru deja pe Pământ, în rugăciunea Tatăl nostru,
acolo fiecare trebuie să te numească mai întâi "*Tatăl nostru*"!
Tu ai fost într-adevăr un Dumnezeu din veșnicie, plin de iubire și de milă,
dar ai devenit Tată pentru mine, săracul, doar prin *Isus*!
Și aceasta este mai mult decât dacă ai fi rămas Dumnezeu pentru totdeauna
și astfel, ar fi fost mânați departe de Tine toți copiii!
– *Acum **Pathiel**, unde este martorul tău Isus? – Spune!*
Unde s-a dus? Dă răspuns la întrebare!
„O, dragă Părinte, ce întrebare este aceasta? - este numele Tău,
*căci Tu și **Isus** sunteți - precum eu și **Pathiel** - un nume!*" –

108.
Ascultă ***Pathiel***, și spune-Mi: *Nu este lumea mai mare*

și toți sorii, - nu a fost tatăl tău pământean mai bun decât Mine?
O, spune-Mi, aș dori să știu ce crezi!
– „O, dragă cel mai bun Tată, dacă îmi vei îngădui cu bunăvoință,
să fiu puțin rău, vreau să-Ți spun cu plăcere,
Tu în dragostea Ta – cu greu îndrăznesc să o spun!
– că Tu - eu încă vreau să o spun – vrei să mă tachinezi iubitor,
ca să mă sperii puțin în fața Ta aici!
Căci ce poate fi mai mult și mai mare decât Tine, dragul meu Tată,
nu este mai mult decât toată lumea: *Tu ești Tatăl meu drag*!? –

109.

"*Și - dacă Tu ești mai bun?!* – Este aceasta încă o întrebare rară!
Cine ar trebui să fie mai bun decât Tine? Numai să-mi spună mie cineva aceasta!
– Tatăl meu pământesc a fost o ființă umană ca mine, așa slabă și mizerabilă;
cel mai bun lucru la el a fost, că el – fără să ascund nimic de Tine, Tu cel
mai bun Tată! – m-a învățat să Te cunosc de la o vârstă fragedă
și astfel a crescut dragostea mea pentru Tine de la o zi la alta.
Dar dacă numai aceasta în el se poate numi bine,
că m-a învățat de mic să te cunosc pe Tine, adevăratul Tată,
cum ar putea el să fie mai bun? O, aceasta ar fi o dorință!
– Căci și el, ca și mine, a primit totul de la Tine! –

110.

"Știu la fel de bine ca și alții că Tu ai creat Soarele,
precum Luna și Pământul, pentru a veghea și a dormi
pentru cei care încă mai locuiesc pe Pământ, – dar ceva mic
chiar și ochiul meu mic a găsit deja, și într-adevăr a simțit întotdeauna
cum toate aceste lucruri nu pot satisface niciodată cuiva foamea,
sau, dimpotrivă, să umple doar corpul infometat.
– Și Tată! Dacă pe Pământ am fost destul de flămând
și nu am avut nici măcar o bucățică mică de pâine să mănânc,
o apoi am renunțat trist la Soare, Lună și stele
și m-am întors către Tine să te rog - Tată! – să Te implor pentru pâine!

111.

"Pământul, Soarele, Luna și stelele, acestea sunt lucruri mici,
cel al cărui inimă se agață de ele, acela cu siguranță va muri de foame;
ele nu au nici o dragoste și cu adevărat nici o milă,
– nu mi-s dragi, ele nu dau pâine celor săraci și slabi!
Numai când m-am gândit: *deasupra voastră locuiește Tatăl meu,*
și unde cele mai multe stele sunt împreună, EL tronează,
atunci ele mi-au fost într-adevăr dragi, o spun cu tărie, o Tată,
dar când am fost, când am simțit senzația de foame în mine,
am vrut mai bine să văd un tată aproape,
pentru că acesta m-ar fi putut înțelege mai ușor decât cel îndepărtat!

112.

"Când tatăl meu pământean mi-a pomenit odată de moartea Ta
și mi-a numit mai ales modul amar al acesteia,
atunci m-am gândit în sinea mea: *O, un Tată mai bun nu poate fi*
decât Acesta, care dă viața Fiului pentru oamenii răi!
Pentru că în acel moment nu știam că Fiul și Tatăl erau Unul,

nici că Tu ai venit în Fiul ca să ne eliberezi pentru Tine!
Dar când mai târziu am aflat de la un om sărac,
că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt decât un singur Tată,
că acest Tată este un Tată prea bun
– atunci inima mea a devenit fierbinte de dragoste pentru Tine, bunul meu Tată! –

113.
"Dar odată știu, uite, a venit un om la noi,
într-adevăr, aproape că mi-a luat toată dragostea pentru Tine!
Mi-a spus că Tu ai fi un judecător teribil de crud și sever
– Tu însuți ai fi un etern distrugător al păcătoșilor slabi.
– O, Tată drag, vezi, atunci în inima mea slabă
am devenit negreșit și adevărat, tot plin de frică și durere.
Dar curând după aceea a venit la mine acel om sărman
și mi-a luat iarăși toată frica și anxietatea goală;
căci, spunea el, dacă Tu ai fi la fel de rău ca acela care Te vorbea de rău,
cu siguranță, cine Te-ar putea iubi și ruga în genunchi? –

114.
"Și m-a învățat mai departe pe mine și pe tatăl meu,
și atunci inima mea s-a întors cu totul spre Tine!
Pentru că, spunea el: nu de dragul celor drepți, al celor cuvioși, al celor credincioși a venit Dumnezeu în lume cu toată dragostea Sa – pentru a umple Pământul de har – ca Om și Tată și Răscumpărător.
El a luat asupra Sa vina tuturor păcătoșilor,
pentru care a venit pe Pământ,
și s-a ocupat de ei, suportând orice plângere.
El i-a invitat la Sine pe cei trudiți și împovărați,[3]
și a primit cu dragoste și milă pe fiecare păcătos! –

115.
"*Mai mult decât atât*", a spus el, bunul, evlaviosul și sărmanul bătrân:
O vezi, dragul meu băiat, cum Dumnezeu se poartă cu păcătoșii,
ei nu trebuie să se gândească niciodată la tine;
dar cum se poartă El cu păcătoșii, un mic exemplu îți va arăta:
s-a întâmplat odată că o mare păcătoasă ar fi trebuit să fie ucisă cu pietre;
a fost desigur adusă la Domnul, pe Pământ.
Judecătorii L-au întrebat cu viclenie: "*Ce trebuie să se facă cu ea?*
– Apoi El a scris în nisip nelegiuirea ei, zicând: "*Mă veți înțelege?*"
Cine este fără de păcat dintre voi să-și întindă brațul,
și cu dreptate să arunce prima piatră spre păcătoasă!

116.
"Și, spuse mai departe bietul om: *nimeni nu și-a aplecat spatele,*
ca să arate vinovăția păcătoasei de la prima aruncare!
– Atunci Domnul a zis: "*Dacă o lăsați să plece liberă, nici Eu nu o voi judeca*.
Nu am venit să judec și să distrug tot Pământul,
ci să caut pe cei pierduți
– nu ca voi, voi blestema pe sărmanul păcătos slab,

---

[3] (Matei 11:28) "*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.*"

ci voi mângâia, întări și salva pe toți cei care sunt prizonieri în jugul greu al păcatului, dar care de multe ori doresc în inima lor să fie eliberați, – îi voi lua pe toți pe umeri, îi voi adăposti în Inima Mea și astfel voi împiedica calea păcatului! –

117.

"O, dragă Tată cel mai bun! Când am auzit aceste lucruri,
iubirea pentru Tine s-a înmulțit infinit în mine.
Niciodată nu am mai dorit să dorm, căci dragostea nu mă lăsa să mă odihnesc,
nici să mănânc, nici să beau, nici să fac ceva lumesc;
numai că mereu mă întrebam: *unde este acest Tată bun?*
Trebuie să-l găsesc, pe acest prea bun, bun Tată!
– Atunci sărmanul bătrân, venind iarăși la mine, a zis:
O, nu căuta[4] *pe Tatăl, căci tu te odihnești în brațele Lui;*
căci deși nu-L poți vedea cu ochii tăi, micuțule,
totuși tu poți simți cum adie iubirea Lui în jurul tău." –

118.

Iată, dragul Meu ***Pathiel***, Mi-ai spus multe lucruri
și în cuvintele tale nu Mi-ai ascuns nici cel mai mic lucru;
de aceea vei rămâne cu Mine în nevinovăția ta pentru totdeauna
și acolo – în casa Tatălui tău – vei alunga păcatul tău.
Aceasta, dragul Meu ***Pathiel***, nu este ca pe Pământ,
unde majoritatea copiilor sunt foarte corupți prin lucruri deșarte,
– ci să-i înveți cu vrednicie pe toți frații tăi,
pentru a spori dragostea pe Pământ ca în Cer,
iată, deci vei sta de vorbă cu ei,
transformând inima multor frați într-un mod cu totul nou. –

119.

Dar din moment ce ai menționat păcatele în cuvintele tale
și ai numit păcătoasa din timpul Meu,
spune-*Mi: pe care oameni îi consideri tu păcătoși?*
Sunt păcătoși cei ca voi, niște copii atât de mici?
– „O, dragă bunule Tată! – Am auzit de multe ori acest nume,
dar niciodată nu au putut oamenii să ajungă la el.
Apoi, sărmanul bătrân s-a întors, atunci l-am rugat să-mi spună ce este un păcătos, ce înseamnă "*păcătos*"?
Apoi el a spus: "*Iată, cei a căror inimă nu vrea să-și iubească Tatăl,*
sunt păcătoși, chiar și copii, - Pentru că ei, ca și mine, nu Te iubesc pe Tine!"

120.

De unde știa sărmanul bătrân cum tu Mă iubești în inima ta?
– „O, Tată ! Când ceva m-a întristat pe Pământ,
am plâns pentru că nu Te-am găsit,
ca să-Ți mărturisesc Ție, Tatălui, nevoia și dragostea mea.
Și când m-am plâns tatălui meu pământean de suferința mea din inimă,
l-am găsit asuprit de propria-i durere și de aceeași durere!
Și când amândoi începeam adesea să ne simțim destul de rău,
nu ni s-a permis se pare niciodată să aruncăm o privire cu adevărat în jurul

[4] (2 Cronici 15:13) *"și oricine **nu căuta pe Domnul Dumnezeul lui Israel** trebuia omorât, fie mic fie mare, fie bărbat, fie femeie."*

nostru pentru o lungă perioadă de timp;
sărmanul bătrân a venit cu siguranță să ne mângâie inimile,
și ne-a întărit până când ne-am recuperat pe deplin!

121.
"Și când ne-am regăsit în inimile noastre,
bătrânul a spus: "*Așa este drept! Cine îl are pe Dumnezeu înfășurat în jurul său cu iubirea Sa, precum voi în necazul și suferința voastră,*
în acela Dumnezeu, Tatăl cel bun, are cea mai mare bucurie!
– Și atunci când am auzit astfel de vești bune
din gura afectuoasă a dragului și sărmanului meu bătrân,
atunci am început să sar în sus de bucurie din dragoste pentru Tine
– cu adevărat, de multe ori am crezut că îngerii trebuie să mă invidieze!
Când am avut ca să zic așa frenezia mea de iubire,
atunci moartea nu mi-ar fi răpit niciodată fericirea mea!"

122.
Cu siguranță că așa a fost corect, precum ți-a mărturisit bătrânul;
căci cine, ca și tine, *este înflăcărat de iubire pentru Mine*,
acela a găsit deja cu credință pe Cel mai Înalt în iubirea sa
– și a învins de mult moartea în iubirea Mea.
Dar uite, dragul Meu **Pathiel**, – când Mă uit pe Pământ,
atunci văd mulți oameni la fel ca roua dezlegată de dimineață,
ei strălucesc probabil prin unele virtuți pe firul vieții,
când doar vreau testându-i să-i invit preaiubitor la Mine,
atunci cad de la Mine, Tatăl, toți copiii răi,
și încetul cu încetul devin păcătoși foarte răi, fără iubire. –

123.
Da, dragă ***Pathiel!*** – Sunt alții pe Pământ,
care, în loc să Mă iubească, doar Mă disprețuiesc! – Astfel de oameni
nu vor fi aproape niciodată, ca tine, acceptați ca și copiii Mei,
la care voi veni odată ca un Judecător sever!
Ce crezi tu că merită astfel de copii răi?
– „*Cu adevărat, dragă Tată, dragostea Ta probabil că nu*;
dar și lor, ca și mie, le vei trimite la timpul potrivit un astfel de bătrân,
și acesta, ca și pe mine, îi va face perfecți în dragostea Ta.
Pentru că eu nu am făcut niciodată ceva deosebit de bun,
și Tu, o dragă Tată, cu toate acestea nu m-ai judecat!" –

124.
Aceasta este cu siguranță adevărat, dragul Meu ***Pathiel***, ai decis bine!
Dar ce trebuie să se întâmple atunci cu toți acei care fug de pacea iubirii
înjurându-Mă chiar pe Mine, și nu vor să audă nimic de Mine?
– „O, Tată! Există oare asemeni?! – Pe aceștia aș putea eu singur să am pică!
Dar, chiar dacă acestora ai dori să le trimiți profesorul potrivit
– sunt și ei copii, cu siguranță el ar dori să-i facă perfecți!
Ce s-ar fi putut întâmpla cu mine dacă Tu nu m-ai fi călăuzit?
Cu siguranță aș fi probabil cel mai rău dintre hoardele lipsite de dragoste!
Doar preamărita Ta iubire m-a ridicat la copil,
așa că lasă să se întâmple, ca, la fel ca mine, toți să dorească să Te laude!" –

125.
Dar, dragă ***Pathiel***, până acum ai mărturisit totul bine,
dar dacă ai ști cine încă mai suge din dragostea Mea
și râvnește cu viclenie viața Mea în toată seriozitatea
și disprețuiește marea Mea iubire cu un adevărat sarcasm ferm
– *ce ai dori tu să-i spui atunci, cum să te porți cu el?*
– „O, dragă Tată, dacă ar exista o astfel de perseverență rea,
la ce i-ar mai putea folosi aceasta unui asemenea nebun orb?
Dacă nu are dragoste, pe ce își va întemeia el puterea?
– Cu adevărat, lasă-l să vină, și îi voi frânge eu nebunia sa
și îi voi înțepa ranchiuna oarbă din inima sa rea!" –

126.
O, dragă ***Pathiel***, vrăjmașul, chiar fără o putere prezentă,
este totuși viclean și imediat pregătit cu ceva foarte malefic.
O, vezi, dacă puterea Mea nu ar dori să-l rețină
și nu l-ar aduce la supunerea rigidă a morții ca pietrele
– *îngerii ar fi fost de mult înșelați cu toții*
și ar semăna cu hoardele lui prea malefice de îngeri satanici!
Dar așa ceva nu mai este posibil în noua Mea sferă de stăpânire;
pentru că iubirea Mea i-a pus de mult timp o barieră;
dar viața liberă acționează și în el, aceasta trebuie să rămână,
iar el poate să se dezlănțuie ca leul și să facă încă mai mult rău.

127.
O, vedeți, și acest vrăjmaș a fost cândva un copil al harului Meu,
el chiar cunoaște toate căile de îndurare ale iubirii și harului Meu,
– *dar vedeți, nici Eu și nici toți îngerii nu-l putem converti,*
numai că mereu și mereu își sporește ura amară față de Mine.
Căci atunci când am vrut cândva să-l fac copil ca tine,
pentru ca el, ca și tine acum aici, să-Mi aducă omagiu cea mai înaltă dintre bucurii,
– *dar când, pentru a-i rezolva libertatea, l-am întors de la Mine*
și l-am trimis plin de lumină la școala liberă a vieții Mele,
atunci el s-a înflăcărat plin de mândrie și de mare iubire de sine
– *și prin aceasta s-a despovărat veșnic de iubirea Mea!*

128.
Ce spui acum, ***Pathiel*** al Meu, ce a meritat el într-adevăr
– *și cu atât mai mult cu cât **nu a reflectat** niciodată la răutatea*,
pe care a săvârșit-o împotriva Mea și a tuturor fraților tăi,
prin care el M-a mâhnit chiar și pe cruce cu dispreț!
*Acum spune, **Pathiel**, ce trebuie să se facă acum cu vrăjmașul?*
Trebuie să mai port mult timp poverile morții pe cruce?
Apoi iată, lucrurile nu pot rămâne așa cum sunt acum,
mult timp cel rău nu trebuie să mai facă marea lui nelegiuire!
De aceea, dragul Meu ***Pathiel***, încearcă să decizi,
ce trebuie să se întâmple acum, – du-te, du-te și fă-Mi bucurii! –

129.
"O, dragă Tată bun! Că vrăjmașul e așa de teribil, atât de rău!
nu am putut să știu, – dacă ar exista doar un mijloc ca el să se vindece,
aș fi mult mai fericit decât să trebuiască să-l judeci

– *ba chiar, dacă ar fi mai bun, aș dori să sufăr totul pentru el!*
– *Cum arată, săracul, pot să-l văd și eu?*"
– O, da, la sânul Meu nu ți se va întâmpla nici un rău de la el!
– Privește acolo, la chemarea Mea el va apărea imediat,
și chiar în toată marea lui răutate de chinuri grele de foc.
Dar nu trebuie să te temi prea mult și să te speri în fața celui rău,
– *ci doar trebuie să te uiți la el, să nu-i dezlegi limba sa!*

130.
Acum, uite, iată-l că vine, împovărat de cele mai grele lanțuri de foc!
„O, Tată! Tată! Ce groaznic! Ce figură! – Lanțurile!
– *Nu seamănă cu nici un om, plin de puroi, furuncule și umflături!*
Cine îl va vindeca și va dori să-l vindece probabil ca un om sănătos?
– O, cum face atât de îngrozitor de sumbru cu ochii săi!
Cu adevărat, acesta nu ar dori să se potrivească încă pentru Cerul Tău!
O, cum începe acum să se acapareze pe el însuși,
ca și cum chiar ar fi furios, ah! ah! – să se muște pe sine;
chiar ar dori să țipe! – Ce este, începe să se încovoaie?
O, urlă, da, – *este ca și cum aud o mie de voci!* - ?

131.
"O, dragă Tată! Lasă această grozăvie să scape de aici
și să ajungă de îndată la locul destinat lui de Tine;
căci, dragă Tată, Tu ești sfânt; - îmi dă fiori!
Pentru acesta! – nu – o, Tată – cu siguranță nu cer o soluție!
– *Căci dacă acesta s-ar fi aflat vreodată în dragostea Ta,*
cu siguranță n-ar fi fost atât de îndrăzneț sfidător și înfricoșător!
O, dragă Sfinte Tată! Nu este el încă judecat?
– *Ah, da, el este încă în viață, deci nu este încă judecat pe deplin!* /
Oh! Oh! – Acum pleacă, în timp ce în jurul lui lovesc fumul și flăcările!
O, îngrozitor, îngrozitor! Ce chinuri revoltătoare sunt acestea!?"

132.
Acum, dragă ***Pathiel***! *Ce-i spui acum vrăjmașului Meu,*
se potrivește acesta vreodată pentru sfânta noastră adunare?
Pentru care am irosit veacuri din dragostea Mea!
O, vezi până unde s-a întors acesta împotrivă fără să țină cont de ea!
– *Din moment ce totul a fost în zadar cu acest copil rău,*
fie că am fost sever cu el ca Tată sau blând;
în curând voi face cu el ultimul lucru și îl voi judeca împreună cu toți,
cei care fac o astfel de faptă precum el înaintea Mea,
– *căci iată, el a sfâșiat deja multe milioane*
și Mi-a zdrobit încă mai mulți ca un balaur plin de ură!

133.
O, vezi, ***Pathiel*** al Meu, în astfel de lucruri este necesar,
să ucizi printr-o judecată pe toți acești nelegiuiți cu un blestem;
asta înseamnă: *a-i lipsi de tot harul, puterea și tăria*
și prin aceasta să fie împiedicați pentru veșnicie în răutate
și, în plus, să fie făcuți sensibili la durere mai presus de orice

și să se alimenteze un foc arzător[5] *puternic pentru cei despuiați*
– *ca răsplată, fiindcă au vrut întotdeauna să-și bată joc de dragostea Mea,*
acolo vor trebui să ardă dureros în focul etern
– *Poate că mânia Divinității Mele le va face mai multă plăcere*
și răzbunarea Mea o vor accepta mai mult decât harul Meu! –

134.

Nu-i adevărat, ***Pathiel*** al Meu, – și va fi aceasta prea bine decis?
Și dacă răutatea va fi încă atât de nemulțumită de Mine,
nu va putea niciodată să-Mi schimbe judecata
și cu greu vreodată se va împăca cu iubirea Mea!
– *Ce spui,* ***Pathiel****? – Ești total de acord cu Mine?!*
– „*O, da, dragul Meu Tată, – sunt întru totul de acord cu tine!*"
– Dar, ***Pathiel***, văd, ochii tăi sunt plini de lacrimi,
ce-i cu tine? – Nu ai dori să-Mi mărturisești aceasta Mie, Tatălui tău?
Tu ai ceva în inima ta de copil plină de iubire;
o, spune-Mi doar ce te frământă, mărturisește-Mi durerile tale! –

135.

"*O, dragă Tată, uite, sunt întru totul de acord cu Tine,*
doar un singur lucru trebuie să-Ți spun, pe care eu nu l-am înțeles
– *și anume că Tu vrei să-l pedepsești veșnic pe vrăjmașul* ***cel rău****.*
Dacă el a devenit deja inactiv, de ce să-l mai pedepsești?
– *Știu că Tu, bunule Tată, nu ai nici o bucurie când copiii suferă*;
Tu zici, ai bucurie numai în toate bucuriile copiilor Tăi!
Așa că și dușmanul cel rău să devină doar inactiv și inofensiv;
scutește-l de pedeapsa veșnică, lasă-l să devină doar mort!
– *O, Tată drag! – Fă ce Ți se pare că ar fi cel mai bine,*
dar nu-l lăsa pe cel rău să se afunde și mai mult în răutate!"

136.

O, auziți și vedeți voi, îngeri, oameni, sori, toate lumile!
Auziți aceasta, de asemenea voi toți cei cu credință însuflețiți din harul Meu!
Profunzimea iubirii Sfântului Tată veșnic strălucește din inima acestui biet copilaș în sorii-toți!
O, iubire, mare iubire sfântă, Tu propria Mea Ființă,
tu poți, tu vei răscumpăra chiar și moartea din moarte într-o zi!
– O, ***Pathiel***, copilul Meu, fiul Meu! – Lacrimile din ochii tăi,
ce mari sunt ele! Ce sfânt și pios dorul lor blând și drept!
– O, fii doar liniștit, iată, ceea ce poți simți din greu în tine,
va da naștere într-o zi dragostea prea blândă a marelui Tată! –

137.

Și acum, dragul Meu ***Pathiel***, ești cu siguranță mulțumit cu Mine;
căci acum poți ghici deja unde se va întoarce pacea Mea
– *pacea iubirii Mele, care a fost dată la toți,*
care a pătruns doar puțin vreodată în libertatea interioară a vieții,
care, desigur, doar ție îți este aparte în deplinătate sublimă
– *și la toți semenii tăi care Îmi arată iubirea ta*.

---

[5] (Apocalipsa 20:10) "*Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.*" Vezi și (Apocalipsa 20:14) "*Și Moartea și Locuința morților au fost aruncate în iazul de foc. Iazul de foc este moartea a doua.*" Vezi și (Apocalipsa 20:15) "*Oricine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții a fost aruncat în iazul de foc.*"

Dar oricine, chiar dacă ar fi și un mare păcătos, o poate obține,
prin pocăință și căință, dacă el ia aprinzătorul,
pe care l-am răspândit cu credință pe pământ prin cuvânt și faptă,
astfel încât cei care sunt cu credință fermă pot deveni deja binecuvântați. –

138.
"O, dragă Tată! – Lasă-mă să Te întreb și eu puțin,
va fi cu siguranță mai ușor pentru Tine decât pentru mine să suporți în Tine aceasta
– O, vezi, eu încă nu am ajuns, posibil deloc la limpezime,
de aceea neliniștea și frica nu m-au buimăcit încă complet.
De vreme ce Tu aici cu iubirea Ta mi-ai trezit-o pe a mea
și ai întins și harul Tău departe în jos spre mine,
așa mă rog și ascultă-mi glasul meu slab,
care încă mai iese dintr-o mică strâmtoare a inimii mele,
căci înainte nu știam ce se ascunde în inima mea,
iar acum învăț acest lucru aici, în zorii vieții eterne.

139.
"*Ce va deveni din vrăjmaș după chiar mult timp?*
O, spune-mi, dragă Tată, ușurează-mi doleanțele,
care încă îmi țin inima de copil foarte strâns în limite înguste,
o, spune, se va împietri în moarte – sau doar va îmbătrâni?
Va deveni el o ființă mai bună după veșnicie,
îl va răscumpăra vreodată mila Ta de moarte?
Ce se va întâmpla probabil cu cei pe care i-a corupt?
se vor ridica și aceștia cândva din moarte?
Și există un timp pentru a măsura durata chinurilor?
– *O, spune-mi Tată! Dar nu trebuie să uiți de ultimul!*" –

140.
O, dragă ***Pathiel***, tu copil nevinovat! *În întrebările tale*
deja cel mai frumos răspuns se va reuni minunat fără răspuns.
Aici nu se poate determina durata precum servește pe Pământ,
ca factor al timpului trecător în funcție de ore, zile, luni, ani;
căci aici nu există timp, ci într-adevăr ***viața cea mai încântătoare****,*
în funcție de aceasta va fi dată cu fidelitate starea de măsură a duratei.
Gândește-te acum în inima ta ce poate inventa iubirea
în cea mai înaltă bucurie a vieții, va vesti măsura bucuriilor:
de la o faptă nobilă la alta se măsoară aici
durata celor mai înalte bucurii și ***nu se va uita vrăjmașul***.

141.
Prin urmare, soluția nu poate fi determinată aici în funcție de timp,
totuși țărâna trebuie purificată pe Pământ atât de mult timp,
până când ultima urmă a întregii vieți va fi luată din ea
și, în cele din urmă, toate lucrurile spirituale au ajuns la lumina harului.
Dar răul ființei se va desprinde în foc
ca o scriere grea care a fost citită fără să fie înțeleasă
– *într-o inimă de flăcări care împinge germenii vieții,*
în care, în cele din urmă, coaja dură se fărâmițează în nimic,
deoarece nu mai este de nici un folos, trebuie și ea să fie distrusă în sine.

Ca și cu coaja, așa într-o zi cu sorii și cu pământurile!

142.
M-ai înțeles, dragă ***Pathiel***, și bine înțeles?
Te-ai regăsit probabil în adâncurile nesfârșite ale înțelepciunii Mele?
– O, doar spune-Mi, nu trebuie să te temi de Tatăl tău,
căci orice răspuns al inimii tale nu poate decât să Mă facă fericit,
– de aceea trebuie să-Mi spui totul fără teamă, dar cu credință,
așa nu te vei plânge niciodată în inima ta!
– "Dacă, eu am înțeles aceasta! – Poate să Te înțeleagă oricine așa?
– Am extras din toate acestea foarte clar și limpede:
Că Tu ești Tatăl cel bun și drag! Am extras;
mai mult nu pot, nu trebuie și nu am nevoie să înțeleg niciodată! –

143.
"Eu gândesc acum – și voi gândi mereu așa în inimă:
Tu, dragă Tată, vei conduce totul cu siguranță spre țelul potrivit!
– Ce ar vrea să folosească și ce ar putea probabil folosi omului slab,
dacă ar fi urcat pe înălțimi nesfârșite chiar în lumina Ta;
dar dacă totuși niciodată nu vrea să ajungă la Tine,
astfel încât să se poată asemăna pe deplin cu Tine în toate lucrurile!
Și cine ar face aceasta, nu ar întrece acela pe vrăjmașul,
vrând să imite la fel puterea Tatălui?
– *Într-adevăr, Satana posibil caută până acum chiar sfârșitul Tău*
– *cât de nebun trebuie el să fie, neștiind că în Tine nu există sfârșit!* –

144.
"Nu-i așa, dragă Tată: *cine a ales iubirea,*
a ales cu siguranță și lumina harului Tău;
dar cine dorește să aspire doar la lumina harului Tău,
dar disprețuind iubirea ca pe un lucru inutil,
aceluia îi va deveni cu siguranță cât se poate de economă lumina harului,
atât aici în împărăția duhului, cât și mai înainte pe Pământ.
Prin urmare, nu voi recunoaște niciodată mai mult sau mai puțin de la Tine,
decât doar: *să Te numesc cu toată dragostea* – ***Tatăl meu drag***;
și dacă încă mai este necesar să se privească la lumina strălucitoare,
nu va fi greu pentru cel care stă mereu la sursă!" –

145.
Dragul Meu ***Pathiel****, abia acum ai ghicit complet!*
Aceasta este cea mai mare dintre toate faptele Mele de mare iubire,
că Eu, Dumnezeul cel veșnic mare, umblu cu copiii,
da Eu Însumi Mă comport ca cel mai iubitor Tată cu păcătoșii,
dar care sunt Sfânt, Sfânt, Sfânt prin eternitate,
și totuși le sunt alături păcătoșilor pentru ai călăuzi pe toți,
acolo unde Eu Însumi am mers pentru a împlini cea mai mare faptă
– ***să Mă lupt Eu Însumi cu moartea ca Domn al veșniciei****.*
O, iată toți îngerii, oamenii, pământurile, lunile, sorii!
Cel mai mare lucru este că Eu am grijă să locuiesc la copii mici!

146.
Nu este dificil să creezi nenumărate mase de sori,

nu este dificil să-i pedepsești pe cei leneși cu distrugerea,
este ușor să chemi din Sine toate felurile de ființe,
toate acestea fiind ușor de rezolvat de ***Dumnezeul Atotputernic****;*
nu-i nevoie de mai mult decât să pronunțe doar ***Voința Sfântă***
– *și fiecare spațiu va ascunde imediat nenumărate ființe în sine.*
Pentru a da astfel libertatea iubirii Mele ființelor create
și pentru a le răscumpăra de sub presiunea puterii Mele veșnice însăși,
deci ***pentru a deveni un om ca Dumnezeu pe țărâna lumii,***
să moară chiar rușinos! – *Acesta este cel mai mare lucru al credinței Mele!*

147.
Dar, pentru ca voi să înțelegeți limpede acest lucru pe deplin
și astfel să lăsați din vechea voastră eroare totul complet,
astfel vă spun deocamdată: *tot ceea ce am întrebat aici,*
chiar dacă s-a înălțat cu mult dincolo de simțurile voastre
– *ca oameni, pământuri, precum și toți sorii cunoscuți de voi*,
de asemenea toți oamenii din ceruri, copilul, și zonele voastre de viață
– ***este doar pentru a fi căutat în voi*** – *acolo trebuie să găsiți înțelepții*!
Atât Pământul cât și sorii îi veți crea în minte,
precum și înțelepții în ochi, urechi, gură și nas;
doar să-i întrebați, îi veți recunoaște după teritoriul lor! –

148.
Îngerii sunt cunoașterea în voi din Cuvântul Meu,
ei vă învață, vă conduc la ușa harului din Împărăția Mea;
dar când vine vorba de viață, cum ar putea ei să vă dea așa ceva?
Iubirea pură trebuie să se ridice mai întâi în voi.
Și această iubire este "*copilul*", în ea se ascunde el,
în ea se ascunde ***timpul cel mare***, în ea se ascunde aurora vieții eterne
– și acolo în ea este prezent doar scopul întregii creații,
deja eliberat prin cea mai mare faptă a Mea din toate legăturile,
așa că cea mai mare faptă se împlinește doar în ea în mod exhaustiv,
pentru care scopurile întregii creații sunt folosite pentru unul!

149.
Dar dacă Eu, ca Dumnezeu, care sunt veșnic sfânt fără de sfârșit,
acum ca Tată vă ofer inima și mâinile*,*
da Eu Însumi, chiar să devin posibil pentru voi din iubire ca atare,
să Mă iau Eu Însumi captiv, pentru a fi om pe Pământ cu voi
– *și această plinătate a Divinității Mele neobservate,*
deci nu va fi dificil, dacă vă uitați,
să găsiți dintr-o privire unde se anunță cea mai mare faptă:
Cu siguranță doar acolo, unde iubirea a întemeiat o nouă casă!
Dacă o casă terminată de construit nu este cea mai mare dintre toate faptele,
atunci uitați-vă la dragostea Mea, – *căci ea vă va dezvălui totul!*

150.
Și deoarece ați experimentat astfel de lucruri, voi ar trebui să vă rugați cu bucurie**:**
"*O, Tată drag, vin-o la noi, avem nevoie de Tine,*
nimeni alta decât voia Ta ne va călăuzi inimile în noi,
pentru ca prin aceasta Numele Tău să poată fi coborât în ele,
să fie sfințit acolo, în casa cea nouă;

de asemenea dă-ne nouă, Tată, pâinea vieții pentru ospățul iubirii!
Nu uita, o Tată! – Păcătoși sunt și copiii Tăi,
iartă-ne pe noi! Noi suntem cu toții nimic în fața Ta, decât păcătoși!
fie cu milă să ne cruți de încercări prea grele
și să ne lași pentru aceasta pe toți să trăim în dragostea Ta părintească!" –

151.

Deci dacă v-ați rugat în numele iubirii Mele,
atunci Eu, ca un Tată drag, voi adăuga și spune Amin.
Dar voi trebuie să fiți milostivi cu toți frații voștri,
atunci Eu voi auzi mereu cu bucurie cântecele voastre de laudă!
– Ceea ce voi, milostivi cu frații voștri, doriți în Numele Meu,
o, credeți aceasta, într-adevăr, Eu voi spune la aceasta cu putere *Amin*!
Și mai mult, când veți fi uniți pentru ceva în Numele Meu
– la ceea ce veți cere mereu, Eu voi spune *Amin*!
Și, în sfârșit, pentru ca voi să aveți încredere în puterea din numele Meu,
Eu, ca Tată al vostru, Preasfânt și iubitor, spun ***Amin***.